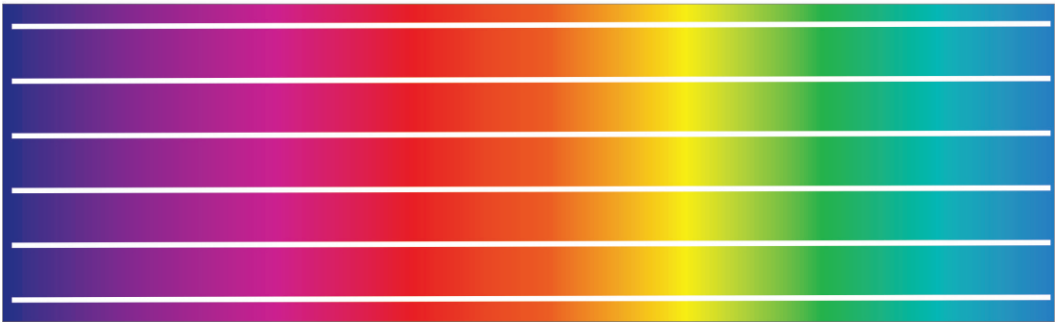

Eşref ADALI

Japonya

Sunuş

Bu kitapta, 2007 yılında gezip gördüğüm Japonya ile ilgili bilgileri ve gezi anılarımı bulacaksınız. Bu gezi sırasında Kyoto, Tokyo ve Osaka'yı gördüm.

Gezi programıma üç kenti aldım: İlki Japonyanın eski başkenti Kyoto, ikincisi günümüzdeki başkenti Tokyo ve üçüncüsü teknoloji ve bilim kenti Osaka'ydı.

Kitapta okuyacağınız bilgiler açık kaynaklardan sağladığım bilgilerin belli bir düzende sunulmuş halidir. Fotoğrafların hepsi tarafımdan çekilmiştir. Japonya gezisinde çektiğim fotoğrafların bazıları film (dia) bazıları sayısaldır. Kitapta bazı örnek fotoğrafları bulacaksınız ancak daha çok fotoğraf web sayfamda bulunmaktadır. Yer ile ilgili daha çok fotoğraf görmek istediğinizde tek yapmanız gereken, resim altındaki açıklama yazısını tıklamanızdır. Böylece web sayfama ulaşabilir ve diğer fotoğrafları görebilirsiniz.

Japonya gezisinin bende bıraktığı izlerden önemli gördüklerimi aşağıda sıraladım.

- Toplum bir koşturmacanın içinde yaşıyor.
- Sosyal yaşam sanki çok sınırlı.
- İnsanların günün gerginliğini bilgisayar oyunlarının oynandığı kapalı ve sıkışık ortamlarda atmaya çalışıyorlar.
- İkili ilişkiler oldukça kibar görünüyor ancak bunun içtenlikle yapıldığı konusunda kuşkularım var. Korelilere yaptıklarını dinledikten sonra böyle düşünüyorum.
- Bir şeyi alırken ve verirken çift el kullanmak nezaket kuralı. Bankadaki veznedar parayı tepside veriyor.
- Alışveriş yerleri, insanı rahatsız edecek derecede anormal gürültülü.
- Kredi kartı yerine harcamalarını nakit para ile yapıyorlar.
- Gezdiğimiz yerlerde temizlik dikkat çekiyor.
- Tuvaletlerinde su kullanarak temizleniyorlar. Bunun için özel bir klozet kapağı kullanıyorlar.
- Yemeklerinde büyük oranda domuz eti kullanıyorlar.
- Yüz milyonu aşkın insanın dar bir alana sıkışmış olduğu görülüyor.
- Tarihi yerlerde özgün Japon kültürünü görüyorsunuz ancak modern yapılarda bir kopyacılık var.
- Toplu taşımayı kullananlar, genellikle uyuyorlar.
- Otomatik yaşam lokantalara kadar inmiş. Lokantada yemek tabakları önünüzden geçiyor; istediğinizi alıyorsunuz.
- İlkokul çağındaki çocukları, önemli yerlere götürüp gezdiriyorlar. Böylece görerek öğrenmelerini sağlıyorlar.

İçindekiler

Sunuş	2
Japonya	1
Tarihçe	3
Kyoto	7
Tarihçe	8
Kyoto'da görülmesi gereken yerler	10
Altın Köşk Tapınağı	10
Tarihçe	10
Tasarım Ayrıntıları	11
Mimari tasarım	11
Bahçe tasarımı	12
Heian Tapınağı	13
Mimari	13
Kitano Tenmangu Tapınağı	14
Tarihçe	14
Tenmangu'daki Meşhur Bit Pazarı	15
Gezi anısı	15
Kiyomizu-dera Tapınağı	15
Nijo Kalesi	17
Tarihçe	17
Ninomaru Sarayı	18
Honmaru Sarayı	19
Ninomaru Sarayı'na bitişik Ninomaru Bahçesi	20
Seiryu-en Bahçesi	20
Sanjusangen-do Tapınağı	20
Tarihçe	21
Önemli Özellikler	22
Koruyucu Tanrılar ve Hinduizm	22
Gezi Anısı	22
Kyoto Kültür Müzesi	23
Tarihçe	23
Müzedeki Dermeler	23
Nishiki Pazarı	24
Tokyo	27
Tarihçe	28

Tokyo'da Görülecek Yerler	29
Imperial Palas	29
Tarih	29
Edo Kalesi	29
Eski Saray	30
Mevcut saray	31
Kyuden	31
Fukiage Bahçesi	32
Doğu Bahçeleri	32
Asakusa Senso-ji Tapınağı	33
Tarihçe	33
Tapınak Alanı	35
Kaminarimon ("Yıldırım Kapısı")	36
Hozomon ("Hazine Evi Kapısı")	37
Nakamise-dori	38
Meiji Tapınağı	39
Tarihçe	39
Tapınak Yerleşkesi	39
Ueno Parkı	41
Tarihçe	41
Doğal Özellikler	42
Osaka	43
Tarihçe	44
Kofun Dönemi	45
Asuka ve Nara dönemi	45
Heian'dan Edo dönemine	46
Meiji'den Heisei dönemine	47
Osaka'da Görülmesi Önerilen Yerler	47
Osaka Kalesi	48
Tarihçe	50
Gezi Anısı	51
Osaka Akvaryumu Kaiyukan	52
Tarihçe	52
Sergiler	52
Hongan-ji Tsumura Betsuin	55
Osaka Havalimanı	56

1

Japonya

Japonya, Doğu Asya'da yer alan bir ada ülkesidir. Japon Denizi'nden Çin, Kuzey Kore, Güney Kore ve Rusya'ya, Ohotsk Denizi'nden Tayvan'a kadar uzanır. Başkenti Tokyo'dur. "*Doğan Güneşin Ülkesi*" olarak adlandırılır.

Japonya, 14.125 adadan oluşan bir ülkedir. Bu adaların en büyükleri olan Honşu, Hokkaido, Kyushu ve Shikoku adalarıdır. Ülke topraklarının yaklaşık dörtte üçü dağlıktır ve bu da yüksek oranda kentleşmiş nüfusun dar kıyı ovalarında yoğunlaşmasına yol açar.

2 - Japonya

Arkeolojik araştırmalar Üst Paleolitik dönemden beri insanların Japon adalarında yaşadığını göstermektedir. Yazılı tarihte Japonya'nın adı ilk olarak I. yüzyıldaki Çin metinlerinde geçer. Japonya uzun süre dış dünyaya kapalı kalmıştır. MS IV. ve IX. yüzyıllar arasında, Japonya krallıkları bir imparator ve Heian-kyo merkezli Yamato Hanedanı altında birleşti. XII. yüzyıldan başlayarak, siyasi iktidar Şogun adı verilen bir dizi askeri lider ve daimyo denilen feodal beylerin elindeydi ve bir savaşçı soylu sınıfı olan samuraylar tarafından uygulanıyordu. Bir asır süren iç savaş döneminin ardından ülke, 1603 yılında Tokugawa Şogunluğu altında yeniden birleşti.

1854'te ABD filosu, Japonya'yı Batı'ya açmaya zorlaması Şogunluğun sona ermesine ve 1868'de imparatorluk otoritesinin yeniden kurulmasına yol açtı. Meiji Dönemi'nde, yeni Japon İmparatorluğu Batı modelli bir anayasayı kabul etti ve sanayileşme ve modernleşme programını izledi. XIX. yüzyılın sonları ve XX. yüzyılın başlarında, Birinci Çin-Japon Savaşı, Rus-Japon Savaşlarından galip çıkan Japonlar Kore'yi istila ettiler ve 1910-1945 arası sömürmeye başladılar. 1937'de Çin'e savaş ilan etti ve 1941'de Mihver gücü olarak II. Dünya Savaşı'na girdiler. Pasifik Cephesi'nde yenilgiye uğrayan ve iki atom bombası sonucunda 1945'te teslim oldular. Japonya yedi yıl Müttefik işgali altında kaldı. Bu işgal sırasında yeni bir anayasa kabul edildi ve sosyal yaşamda önemli değişimler yaşandı. Savaştan sonra Japonya, 1990'lardaki ekonomik durgunluğa kadar süren büyük bir ekonomik mucize elde etti.

Japonya, parlamenter demokrasiye dayalı bir anayasal monarşi ile yönetilmektedir. İmparator devletin ve ulusun sembolü olup siyasi yetkisi yoktur; yürütme ve yönetim gücü Başbakan ile Bakanlar Kuruluna aittir.

Resmi olarak savaş ilan etme hakkından vazgeçmiş olmasına karşın Japonya, kendini savunma amaçlı ordusu dünyanın yedinci büyük gücüdür. Otomotiv, robotik ve elektronik endüstrilerinde küresel bir lider olan ve bilim ve teknolojiye önemli katkıları bulunan Japonya, 2025 itibarıyla gayri safi yurt içi hasılaya göre 4. ve satın alma gücü paritesine göre 5. en büyük ekonomiye sahiptir ve ayrıca dünyanın en büyük ihracatçısı ve ithalatçılarında da biridir. Japonya, İnsani Gelişme Endeksi'ne göre çok yüksek bir yaşam standardı ile dünyanın en gelişmiş ülkelerinden biri olarak kabul edilir. Nüfusu, dünyadaki en yüksek yaşam beklentisine ve üçüncü en düşük bebek ölüm oranına sahiptir, ancak yaşlanan nüfus ve düşük doğum oranı nedeniyle nüfus düşüşü yaşamaktadır.

Japonya'nın Japonca adı "Nippon" veya "Nihon" olarak telaffuz edilir. Nippon adı, Japon paralarında ve posta pullarında kullanılır. Nihon adı ise genellikle günlük konuşmada kullanılır. Japonya'nın eski Malayca adı olan "Japang" veya "Japun" sözcüklerini, Çin'in güney kıyısındaki bir lehçesinden ödünç alınmış ve bu sözcük XVI. yüzyılın başlarında Portekizli tüccarlar tarafından Avrupaya getirilmiştir. Türkçe kaynaklarda ise ilk olarak

Dîvânu Lugâti't-Türk eserinde "Çaparka" adıyla geçmiş olup günümüz Japonya adı ise yine Batı dillerinden gelmiştir.

Tarihçe

En eski yaşam izleri MÖ 30.000'de görülmekte bunu, MÖ 14.500 dolaylarında ilkel tarımla birlikte Cilalı Taş Devri ve avcı-toplayıcı toplum izledi. MÖ 700 civarında, Japon dillerini konuşan Yayoiler, Kore Yarımadası'ndan adalara girerek Jomonlar ile karışmaya başladı. Yayoi Dönemi'nde Çin ve Kore'den ıslak pirinç tarımı, yeni bir çömlekçilik tarzı ve metalurji gibi uygulamaların tanıtıldığı dönem görüldü. Efsaneye göre İmparator Jimmu (Amaterasu'nun torunu), MÖ 660 yılında Japonya'nın merkezinde bir krallık kurarak kesintisiz bir imparatorluk çizgisi başlattı.

Japonya yazılı tarihte ilk kez MS 111'de tamamlanan Çin Han Kitabı adlı eserde yer almaktadır. Budizm, Japonya'ya MS 552'de bir Kore krallığı olan Baekje'den tanıtıldı, ancak Japon Budizmi'nin gelişimi öncelikli olarak Çin'den etkilenmiştir. Direnişe karşın Budizm, Prens Shotoku gibi yönetici sınıf tarafından desteklendi ve Asuka Dönemi'nden (592-710) başlayarak yaygınlaştı.

645 yılında Prens Naka no Oe ve Fujiwara no Kamatari liderliğindeki hükümet, geniş kapsamlı Taika Reformları'nı planladı ve uyguladı. Reform, Çin'den gelen Konfüçyüsçü fikir ve felsefelere dayanan toprak reformuyla başladı. Japonya'daki tüm toprakları çiftçiler arasında eşit olarak dağıtılmak üzere kamulaştırdı ve yeni bir vergi sisteminin temeli olarak bir hane kayıt defterinin derlenmesini emretti. Reformların gerçek amacı, daha fazla merkezileşme sağlamak ve yine Çin'in hükümet yapısına dayanan imparatorluk sarayının gücünü artırmaktı. Çin yazısı, siyaseti, sanatı ve dini hakkında bilgi edinmek için Çin'e elçiler ve öğrenciler gönderildi. Prens Oama ile yeğeni Prens Otomo arasındaki kanlı bir çatışma olan 672 Jinshin Savaşı, daha ileri idari reformlar için önemli bir dayanak haline geldi. Bu reformlar, mevcut kanunları güçlendiren ve merkezi ve alt yerel yönetimlerin yapısını oluşturan Taiho Kanunu'nun yayımlanmasıyla doruğa ulaştı.

735-737'deki çiçek hastalığı salgını sonucunda Japonya nüfusunun üçte birini kaybettiğine inanılmaktadır. İmparator Kammu başkenti taşıyarak MS 794 yılında Heian-kyo'ya (günümüz Kyoto) yerleşti. Bu, belirgin bir şekilde yerli Japon kültürünün ortaya çıktığı Heian Döneminin (794-1185) başlangıcı sayılır.

Feodal dönem

Japonya'nın feodal dönemi, yönetici bir savaşıcı sınıfı olan samurayların ortaya çıkışı ve hakimiyeti anlamındadır. 1185 yılında, Genpei Savaşı'nda Taira boyunun Minamoto boyu tarafından yenilgiye uğratılmasının ardından samuray Minamoto no Yoritomo,

4 - Japonya

Kamakura'da askeri bir yönetim kurdu. Kamakura şogunluğu, 1274 ve 1281'de Moğol istilalarını püskürttü ancak sonunda İmparator Go-Daigo tarafından devrildi. Go-Daigo, kısa bir süre otoritesini yeniden kurmaya çalışırken 1336'da Ashikaga Takauji'ye yenilmesi Muromachi Dönemi'nin (1336-1573) başlangıcı oldu. İmparator Go-Daigo, bunun üzerine Kyoto'nun güneyinde rakip bir saray kurdu ve 60 yıl boyunca Japonya'daki siyasi güç iki taraf arasında bölündü.

XVI. yüzyılda Portekizli tüccarlar ve Cizvit misyonerleri ilk kez Japonya'ya ulaşarak Japonya ile Batı arasında doğrudan ticari ve kültürel alışverişi başlattılar. Oda Nobunaga, diğer birçok daimyoyu fethetmek için Avrupa teknolojisini ve ateşli silahlarını kullanarak iktidarını pekiştirmesi Azuchi-Momoyama Dönemi olarak bilinen dönemi başlattı. Nobunaga'nın 1582'deki ölümünün ardından, halefi Toyotomi Hideyoshi, 1590'ların başında ülkeyi birleştirdi ve 1592 ve 1597'de Kore'ye iki başarısız istila girişiminde bulundu.

Hideyoshi'nin oğlu Toyotomi Hideyori'nin naibi olarak görev yaptı ve konumunu siyasi ve askeri destek kazanmak için kullandı. 1600 yılında Sekigahara Muharebesi'nde rakip boyları mağlup etti. 1603 yılında İmparator Go-Yozei tarafından şogun olarak atandı ve Edo'da (modern Tokyo) Tokugawa şogunluğunu kurdu.

Modern Japonya'nın ekonomik büyümesi bu dönemde başladı ve bunun sonucunda yollar ve su ulaşım yolları ile Osaka pirinç komisyoncularının vadeli işlem sözleşmeleri, bankacılık ve sigorta gibi finansal araçlar ortaya çıktı.

Modern dönem

Amerika Birleşik Devletleri Japonya'nın dış dünyaya açılmasını zorlamak için 1853'te donanmasını gönderdi. Dört "Kara Gemi" ile Uraga'ya gelen donanma, Mart 1854'te Kanagava Antlaşmasını kabul ettirdi.

Daha sonra diğer Batılı ülkelerle yapılan benzer anlaşmalar ekonomik ve siyasi krizleri beraberinde getirdi. Şogunun istifası Boshin Savaşı'na yol açtı ve sonucunda tek bir imparatorun (Meiji Restorasyonu) yönetiminde merkezi bir devlet kuruldu. Batılı siyasi, adli ve askerî kurumları benimseyen Kabine, Özel Konsey'i organize etti, Meiji Anayasası'nı tanıttı (29 Kasım 1890) ve İmparatorluk Diyeti'ni topladı.

[Uçaktan Fuji dağı \(2007\)](#)

Meiji Dönemi'nde (1868-1912), Japon İmparatorluğu, Asya'daki en gelişmiş ülke ve etki alanını genişletmek için askeri çatışma peşinde koşan sanayileşmiş bir dünya gücü olarak ortaya çıktı. Birinci Çin-Japon Savaşı (1894-1895) ve Rus-Japon Savaşı'ndaki (1904-1905) zaferlerden sonra Japonya; Tayvan, Kore ve Sahalin'in güney yarısının kontrolünü ele geçirdi.

I. Dünya Savaşı'na İtilaf Devletleri safında katılan Japonya'nın Pasifik ve Çin'deki Alman sömürgelerini ele geçirmesine izin verildi. Bu, Asya'da yayılmaya adanmış birkaç radikal milliyetçi grup doğurdu. 1931'de Japonya, Mançurya'yı işgal etti ve işgalin uluslararası alanda kınanmasının ardından iki yıl sonra Milletler Cemiyeti'nden ayrıldı. 1936'da Japonya, Nazi Almanyası ile Anti-Komintern Paketi'ni imzaladı ve 1940'ta Üç Güç Paketi ile Mihver Devletleri'nden biri haline geldi.

Japonya, 1937'de Çin'in diğer bölgelerini de işgal ederek İkinci Çin-Japon Savaşı'nı (1937-1945) hızlandırdı. 1940'ta İmparatorluk, Fransız Hindini işgal etti ve ardından Amerika Birleşik Devletleri Japonya'ya petrol ambargosu koydu. 7-8 Aralık 1941'de Japon kuvvetleri Pearl Harbor'a ve diğerlerinin yanı sıra Malaya, Singapur ve Hong Kong'daki Britanya kuvvetlerine sürpriz saldırılar düzenleyerek Pasifik'te II. Dünya Savaşı'nı başlattı. Sonraki dört yıl boyunca, Sovyetlerin Mançurya'yı işgali ve 1945'te Hiroşima ve Nagasaki'ye atom bombası saldırısı ile sonuçlanan Müttefik zaferlerinden sonra, Japonya koşulsuz teslim olmayı kabul etti.

[Japon feneri \(2007\)](#)

1947'de Japonya, liberal demokratik uygulamaları vurgulayan yeni bir anayasa kabul etti. Müttefik işgali, 1952'de San Francisco Barış Antlaşması ile sona erdi ve Japonya 1956'da Birleşmiş Milletler'e üye oldu.

Coğrafya

Japonya, Asya'nın Pasifik kıyısı boyunca uzanan 14.125 adadan oluşur. Ohotsk Denizi'nden Doğu Çin Denizi'ne kadar 3.000 km kuzeydoğu-güneybatıya kadar uzanır. Ülkenin kuzeyden güneye beş ana adası Hokkaido, Honşu, Shikoku, Kyushu ve Okinawa'dır. Okinawa'yı da içeren Ryukyu Adaları, Kyushu'nun güneyinde bir zincirdir. Nanpo Adaları, Japonya'nın ana adalarının güneyinde ve doğusunda yer almaktadır. Hepsini birlikte

6 - Japonya

genellikle Japon Takımadaları olarak bilinir. 2019 itibarıyla Japonya'nın toprakları 377.975,24 km²'dir.

Japon Takımadaları'nın %67'si ormanlardan, %14'ü ise tarım alanlarından oluşmaktadır. Engbeli ve dağlık arazi yerleşim açısından kısıtlıdır. Bu nedenle yaşanabilir bölgeler, özellikle de kıyı bölgelerindedir.

Japonya'da gördüğüm yerler (2007)

1

Kyoto

Kyoto, Japonya'nın Tokyo'dan önceki başkentidir. Japonya'nın en büyük ve en kalabalık adası Honshu'nun Kansai bölgesindeki yer alır. Kyoto, Japonya'nın en eski beldelerinden biridir ve 794 yılında İmparator Kanmu tarafından Japonya imparatorluk sarayının yeni merkezi olarak seçilmiştir. Heian-kyo adıyla anılan şehir, eski Çin başkentleri Chang'an ve Luoyang modelini benimseyerek geleneksel Çin feng shui'sine göre düzenlenmiştir. Japon imparatorları, 1869 yılına kadar Kyoto'dan hüküm sürmüşlerdir.

Başkent, Meiji Restorasyonu'ndan sonra Kyoto'dan Tokyo'ya taşınmıştır. Şehir, II. Dünya Savaşı sırasında büyük çaplı yıkımdan kurtulmuş ve sonuç olarak savaş öncesi kültürel mirası büyük ölçüde korunmuştur.

8 - Kyoto

Kyoto, Japonya'nın kültür başkenti olarak kabul edilir. Şehir, bazıları UNESCO tarafından toplu olarak Dünya Mirası Alanı olarak belirlenmiş çok sayıda Budist tapınağı, Şinto mabedi, saray ve bahçeye ev sahipliği yapmaktadır. nemli simge yapılar arasında Kyoto İmparatorluk Sarayı, Kiyomizu-dera, Kinkaku-ji, Ginkaku-ji ve Kyoto Kulesi bulunmaktadır. Kyoto aynı zamanda ülkenin yüksek öğrenim merkezlerinden biridir ve kurumları arasında Japonya'nın en eski ikinci niversitesi olan Kyoto niversitesi de yer almaktadır.

Heian döneminin (794–1185) başında Japonya'nın başkenti olduktan sonra, Şehir genellikle Heian-kyo ("Heian başkenti") olarak anıldı ve Heian döneminin sonlarında Şehir yaygın olarak sadece "Kyoto" ("başkent") olarak anılmaya başlandı.

Tarihçe

Arkeolojik araştırmalar, Kyoto bölgesindeki insan yerleşiminin Paleolitik döneme kadar uzandığını göstermektedir, ancak VI. yüzyıldan önce bölgedeki insan yaşamı hakkında fazla bilgi bulunmamaktadır.

VIII. yüzyılda, güçlü Budist din adamları imparatorluk hükümetinin işlerine karışmaya başlayınca, İmparator Kanmu, başkenti Nara'daki din adamı kurumundan uzaklaştırmak için başkenti başka bir yere taşımayı tercih etti. Yer seçimi için son tercihi, Yamashiro Eyaleti'nin Kadono bölgesindeki Uda ky oldu.

Çin Tang Hanedanlığı başkenti Chang'an'dan esinlenerek kurulan yeni Şehir Heian-kyo ("huzur ve barış başkenti"), 794 yılında Japonya'nın imparatorluk sarayının merkezi oldu ve Japon tarihinin Heian döneminin başlattı. Askeri yöneticiler hükümetlerini ya Kyoto'da (Muromachi Şogunluğu) ya da Kamakura (Kamakura Şogunluğu) ve Edo (Tokugawa Şogunluğu) gibi diğer Őehirlerde kurmuş olsalar da, Kyoto, 1869'da İmparatorluk Restorasyonu sırasında imparatorluk sarayının Tokyo'ya taşınmasına kadar Japonya'nın başkenti olarak kaldı.

Sengoku döneminde Şehir, 1467-1477 yılları arasındaki Onin Savaşı'nda büyük yıkıma uğradı ve XVI. yüzyılın ortalarına kadar toparlanamadı. Savaş sırasında, samuray grupları arasındaki çatışmalar sokaklara taştı ve saray soylularını (kuge) ve dini grupları da içine çekti. Soyluların konakları kalelere

[Kyoto \(2007\)](#)

dönüştürüldü, savunma ve yangın önleme amacıyla şehir genelinde derin hendekler kazıldı ve çok sayıda bina yakıldı.

XVI. yüzyılın sonlarında, Toyotomi Hideyoshi, Kyoto'nun merkezindeki kuzey-güney yönlü sokaklar inşa etti ve eski kare blokların yerine dikdörtgen bloklar oluşturdu. Toyotomi ayrıca şehri çevreleyen odoi adı verilen toprak duvarlar inşa etti. Kyoto'nun merkezindeki Teramachi Caddesi, Toyotomi'nin şehirdeki tapınakları bir araya getirdiği bir Budist tapınak

1603 yılında, Tokugawa Şogunluğu Edo'da (günümüz Tokyo'su) kuruldu ve Edo dönemi başladı. Bununla birlikte, Kyoto, Japonya'nın üç büyük şehrinden biri olarak gelişti.

Biwa Gölü Kanalı'nın inşası 1885'te başladı ve 9 Nisan 1890'da tamamlandı. 20 Km'lik su yolu, Biwa Gölü'nü Kyoto'ya bağlayarak içme suyu, sulama ve 1895'ten itibaren fabrikalar ve sokak aydınlatması için hidroelektrik enerji sağladı. Ayrıca Kyoto'da Japonya'nın ilk elektrikli tramvay hattı kuruldu.

Geç Meiji dönemine ait kamu binaları, modernliğin sembolleri olarak Avrupa ve Amerikan tasarım unsurlarını bünyesine kattı:

1895'te tamamlanan Kyoto Ulusal Müzesi, Fransız İkinci İmparatorluk tarzında inşa edilmiştir. O dönemde, bu durum, özellikle Kyoto'nun imparatorluk başkenti olarak tarihi rolü göz önüne alındığında, tasarımı kültürel olarak uyumsuz bulan yerel gözlemcilerden eleştiri almıştır.

İkinci Dünya Savaşı sırasında şehir, küçük ölçekli hava saldırıları gördü ve büyük ölçüde kurtuldu.

Kyoto, machiya olarak bilinen geleneksel şehir evleri gibi savaş öncesi binaların bolca bulunduğu birkaç Japon şehrinden biridir. Ancak modernleşme, Kyoto İstasyonu kompleksi gibi daha yeni mimari yapılar lehine geleneksel Kyoto'yu sürekli olarak yıkıyor.

1994 yılında Kyoto'daki 17 tarihi anıt UNESCO Dünya Mirası Listesi'ne eklendi.

[Yeni ile eski bir arada \(2007\)](#)

Kyoto'da görülmesi gereken yerler

- Altın Köşk Tapınağı
- Heian Tapınağı
- Kitano Tenmangu Tapınağı
- Kiyomizu-dera Tapınağı
- Nijo Kalesi
- Sanjusangen-do Tapınağı
- Kyoto Kültür Müzesi
- Nishiki Pazarı

Altın Köşk Tapınağı

Sözcük anlamı "Altın Köşk Tapınağı" olan "Kinkaku-ji"nin ikinci adı "Geyik Bahçesi Tapınağı"dır. Kyoto şehrinde bulunan bir Zen Budist tapınağıdır. Dünya Mirası Alanı, Ulusal Özel Tarihi Alan, Ulusal Özel Peyzaj ve Antik Kyoto'nun 17 Tarihi Anıtından biri olarak belirlenmiştir. Tapınak, üst iki katı 0,5 µm altın yaprakla kaplı olan kutsal emanet sandığı (şariden) Altın Köşk (Kinkaku) nedeniyle bu adı almıştır. Mevcut köşk, kundaklama saldırısında yıkıldıktan sonra 1955'te yeniden inşa edildi.

[Altın Köşk Tapınağı \(2007\)](#)

Tarihçe

Kinkaku-ji'nin bulunduğu yer, başlangıçta güçlü bir devlet adamı olan Saionji Kintsune'nin Kitayama-dai adlı villaydı. Kinkaku-ji'nin tarihi, villanın 1397'de şogun Ashikaga Yoshimitsu tarafından Saionji ailesinden satın alınması ve Kinkaku-ji kompleksine dönüştürülmesiyle başlar. Yoshimitsu öldüğünde, bina onun vasiyetine göre oğlu tarafından bir Zen tapınağına dönüştürüldü.

Asıl Altın Pavyon'un 1399'da inşa edildiğine inanılıyor. Altın, altta yatan anlamı nedeniyle pavyona önemli bir katkıydı. Kullanılan altın, ölümle ilgili her türlü kirliliği veya olumsuz düşünce ve duyguları hafifletmek ve arındırmak amacıyla kullanılmıştı. Altın yaprağın ardındaki sembolik anlamın yanı sıra, Muromachi dönemi görsel aşırılıklara büyük ölçüde

dayanıyordu. Altın Köşk'e odaklanıldığında, yapının esas olarak bu malzemeyle kaplı olması, güneş ışığının yansması ve yansımanın gölet üzerinde yarattığı etki nedeniyle dikkat çekici bir izlenim yaratmaktadır.

2 Temmuz 1950'de, saat 02:30'da, köşk 22 yaşındaki bir acemi keşiş olan Hayashi Yoken tarafından kundaklanarak yakıldı. Yangın sırasında, Ashikaga Yoshimitsu'nun heykeli yandı.

Mevcut köşk yapısı, yeniden inşa edildiği 1955 yılına dayanmaktadır. Köşk üç katlı ve 12,5 m yüksekliğindedir. Yeniden inşa edilen yapının aslına çok benzediği söylenmektedir, ancak bazıları asıl yapıda bu kadar kapsamlı bir altın varak kaplamanın kullanılıp kullanılmadığını sorgulamıştır. 1984 yılında, yeniden inşa edilen binadaki altın varakların soyulduğu keşfedildi ve 1986-1987 yılları arasında, aslının beş katı kalınlıkta ve on katı ağırlıkta, 20 Kg ağırlığında 0,5 µm kalınlığında altın varakla değiştirildi.

[Altın Köşk yerleşkesindeki Tapınak \(2007\)](#)

Tasarım Ayrıntıları

Altın Köşk (Kinkaku), Rokuon-ji tapınak kompleksinin arazisinde bulunan üç katlı bir binadır. Köşkün üst iki katı saf altın yaprakla kaplıdır. Köşk, Buda'nın kalıntılarını (Buda'nın Külleri) barındıran bir şariden (Buda'nın kutsal emanetleri) olarak işlev görür.

Mimari tasarım

Köşk, özellikle her katta olmak üzere, shinden, samuray ve zen olmak üzere üç farklı mimari stili başarıyla bir araya getiriyor. Kinkaku'nun her katı farklı bir mimari tarz kullanıyor.

Dharma Suları Odası (Ho-sui-in) olarak adlandırılan birinci kat, XI. yüzyıl Heian imparatorluk aristokrasisinin konut tarzını anımsatan shinden-zukuri tarzında yapılmıştır. Shinden sarayı tarzını çağrıştırıyor. Bitişik verandaları olan açık bir alan olarak tasarlanmış olup doğal, boyasız ahşap ve beyaz sıva kullanılmıştır. Bu, çevredeki manzarayı vurgulamaya yardımcı olur. Duvarlar ve pencereler de pavyonun içinden görünen manzaraları etkiler. Duvarların çoğu, pavyona giren ışık ve hava miktarını değiştirebilen ve panjurların yüksekliklerini kontrol ederek manzarayı değiştirebilen panjurlardan yapılmıştır. Ses Dalgaları Kulesi (Cho-on-do) olarak adlandırılan ikinci kat, savaşçı aristokratlar veya buke-zukuri tarzında

12 - Kyoto

inşa edilmiştir. Bu katta, sürgülü ahşap kapılar ve kafesli pencereler geçicilik hissi yaratıyor. İkinci katta ayrıca bir Buda Salonu ve merhamet tanrıçası Kannon'a adanmış bir türbe bulunuyor. Üçüncü kat, zenshu-butouden-zukuri olarak da bilinen geleneksel Çin chán (Japonca zen) tarzında inşa edilmiştir. Buna Nihai Kubbe (Kukkyo-cho) denir. Zen tipolojisi, Muromachi döneminde yaygın olduğu gibi, pavyonda daha dindar bir ortam betimleniyor.

Çatı, kiremitli sazdan bir piramit şeklindedir. Binanın tepesinde bronz bir hoo (anka kuşu) süsü bulunmaktadır. Dışarıdan bakıldığında, izleyiciler pavyonun üst katlarına eklenen altın kaplamayı görebilirler. Üst katları kaplayan altın yaprak, içeride neyin bulunduğuna işaret ediyor: türbeler. Dış cephe, iç mekanın bir yansımasıdır. Doğa, ölüm ve din unsurları bir araya getirilerek pavyon ile dış müdahaleler arasında bir bağlantı oluşturulmuştur.

Bahçe tasarımı

Altın Köşk, Japon gezinti bahçesine yerleştirilmiştir. Konum, dış ve iç mekanı bütünleştiren, köşkü çevreleyen manzaraların bir uzantısını yaratan ve onu dış dünyayla bağlayan manzara ödünç alma ("shakkei") fikrini uygulamaktadır. Köşk, binayı yansıtan Kyoko-chi (Ayna Göleti) adı verilen bir göletin üzerine uzanmaktadır. Gölette 10 küçük ada bulunmaktadır. Zen tipolojisi kaya kompozisyonunda görülmektedir; köprüler ve bitkiler, Çin ve Japon edebiyatındaki ünlü yerleri temsil edecek şekilde özel bir biçimde düzenlenmiştir. Pavyonun çevresindeki bahçeleri izlemek için pavyonun stratejik yerleşimi nedeniyle görüş noktaları ve odak noktaları oluşturulmuştur. Köşkün arkasına küçük bir balıkçı salonu (tsuri-dono) veya çatılı bir güverte eklenmiştir ve bu sayede küçük bir tekne altına demirlenebilir. Pavyon arazisi, cennet ve yeryüzü arasındaki uyumu göstermek amacıyla, Buda Amida'nın Batı Cenneti'nin tasvirlerine göre inşa edilmiştir. Göletteki en büyük adacık Japon adalarını temsil etmektedir. Pavyonun yakınındaki gölette düz bir çizgi oluşturan dört taş, Çin mitolojisinde Ebedi Yaşam Adası'na doğru yola çıkan, gece demirlemiş yelkenlileri temsil etmeyi amaçlamaktadır.

Bahçe kompleksi, Muromachi dönemi bahçe tasarımının mükemmel bir örneğidir. Muromachi dönemi, Japon bahçe tasarımının klasik bir çağı olarak kabul edilir. Bu dönemde binalar ve çevreleri arasındaki ilişki büyük ölçüde vurgulanmıştır. Bu, yapıyı peyzajla bütünleştirmenin sanatsal bir yoluydu. Bahçe tasarımları, ölçekte bir azalma, daha merkezi bir amaç ve belirgin bir çevre ile karakterize edilmiştir. Yapının etrafında daha büyük peyzajların daha küçük ölçekte yeniden yaratılmasıyla bahçe tasarımına minimalist bir yaklaşım getirildi.

Heian Tapınağı

Heian Tapınağı (Heian-jingu), Kyoto'da Sakyo-ku bölgesinde bulunan bir Şinto tapınağıdır. Tapınak, Şinto Tapınakları Birliği tarafından Beppyo Jinja (tapınaklar için en üst düzey) olarak sınıflandırılmıştır.

1895 yılında, Heian-kyo'nun (Kyoto'nun eski adı) kuruluşunun 1100. yıldönümü için Heian Sarayı'nın kısmi bir kopyasının inşa edilmesi planlandı. O yıl Kyoto'da, Japon ve yabancı kültürlerin gelişiminin sergilendiği bir Sanayi Fuarı (Industrial Exhibition Fair) düzenlendi ve bu kopyanın ana anıt olması planlandı. Ancak, Heian Sarayı'nın eskiden bulunduğu yerde yeterli arazi satın alınamaması nedeniyle, bina aslının 5/8 ölçeğinde Okazaki'de inşa edildi. Heian-jingu, Ito Chuta'nın tasarımlarına göre inşa edildi.

Sergi sona erdikten sonra, bina, Heian-kyo'nun başkent olduğu dönemdeki İmparator Kanmu'nun anısına bir türbe olarak korundu. 1940 yılında, İmparator Komei de adanmışlık listesine eklendi. 1976'da, türbenin bir kısmı yangında hasar gördü ve ana kutsal alan da dahil olmak üzere dokuz bina yandı. Üç yıl sonra, bağışlardan toplanan parayla yanan binalar yeniden inşa edildi.

Mimari

Mimari tasarım, Chodoin'in (eski dönemlerdeki İmparator sarayı) 5/8 ölçeğinde bir kopyasıydı. Büyük kırmızı giriş kapısı, Chodoin'in Outenmon'unun bir kopyasıdır. Ana sarayın mimarisi, XI.-XII. yüzyıl (geç Heian Dönemi) tarzındaki Kyoto İmparatorluk Sarayı'nın tarzını ve özelliklerini yansıtmaktadır. Tapınağın torii kapısı Japonya'daki en büyüklerinden biridir.

Japon tarzı bahçe, arazinin yaklaşık yarısını (yaklaşık 33.060 m²) kaplamaktadır. Ueji

[Heian Tapınağı \(2007\)](#)

[Heian Tapınağı bahçesindeki göletteki balıklar \(2007\)](#)

14 - Kyoto

olarak bilinen ünlü bahçıvan Ogawa Jihei VII, bahçeyi yirmi yıldan fazla bir sürede yaratmıştır. Göletlerde kullanılan su, Biwa Gölü Kanalı'ndan gelmektedir. Çizgili acı balık, sarı gölet kaplumbağası ve Japon gölet kaplumbağası gibi Japonya'da nadir bulunan türler göletlerin içinde ve çevresinde yaşamaktadır. Ziyaretçiler, göletlerin çevresinde satılan yiyeceklerle balıkları ve kaplumbağaları besleyebiliyorlar.

Kitano Tenmangu Tapınağı

Kitano Tenmangu Tapınağı, Kyoto şehrinde bulunan ve bilgin Sugawara no Michizane'ye (Tenjin) adanmış olan tarihi bir Şinto tapınağıdır. Sınav dönemi öğrencilerinin akademik başarı için dua ettiği ana merkez olarak bilinir. Ünlü erik bahçeleri ve her ayın 25'inde kurulan Tenjin-san bit pazarı ile ünlüdür. Kyoto'nun kuzeybatısında, Kamigyo semtinde yer alır.

Her ayın 25'inde tapınak alanında devasa antika ve yerel el sanatları pazarı kurulur.Öne Tapınak bahçesindeki yüzlerce erik ağacı (özellikle şubat/mart aylarında) ve sonbahardaki akçağaçlar görsel şölen sunar.

[Kitano Tenmangu Tapınağı \(2007\)](#)

Tarihçe

Tapınak, Fujiwara klanındaki düşmanlarının siyasi manevraları sonucu sürgüne gönderilen bürokrat, bilgin ve şair Sugawara no Michizane'nin öfkeli ruhunu yatıştırmak için ilk olarak 947 yılında inşa edildi. Tapınak, erken Heian döneminde İmparatorluk himayesine girdi. 965 yılında İmparator Murakami, önemli olayları Japonya'nın koruyucu tanrısına bildirmek için İmparatorluk elçilerinin gönderilmesini emretti. Bu haberciler başlangıçta 16 tapınağa heihaku adı verilen hediyeler sundular ve 991 yılında İmparator Ichijo, Murakami'nin listesine Kitano da dahil olmak üzere üç tapınak daha ekledi.

1871'den 1946'ya kadar Kitano Tenman-gu, resmi olarak Kanpei-chusha olarak belirlendi, yani hükümet destekli tapınakların ikinci sırasında yer alıyordu.

Tapınak Michizane'ye adanmıştı ve 986'da bilgin-bürokrat tanrılaştırıldı ve "Tenjin" unvanı verildi.

Tapınak, Michizane'nin en sevdiği ağaç olan kırmızı ve beyaz ume veya erik çiçeğiyle doludur ve çiçek açtıklarında tapınak genellikle çok kalabalık olur. Erik Çiçeği Festivali (baikasai), aylık pazarla aynı zamana denk gelen 25 Şubat'ta düzenlenir. Yakındaki Kamishichiken bölgesinden geiko ve çırak maikolar tarafından açık havada bir çay seremonisi (nodate) düzenleniyor ve geisha ve maikolar tarafından 3.000 konuğa çay ve wagashi ikram ediliyor. Erik festivali, Michizane'nin ölümünü anmak için yaklaşık 900 yıldır her yıl aynı günde düzenleniyor. Açık hava çay seremonisi 1952 yılına dayanıyor. O yıl, Toyotomi Hideyoshi tarafından tapınakta düzenlenen tarihi Kitano Ochakai çay seremonisine dayanan, Michizane'nin ölümünün 1050. yıldönümünü kutlamak için büyük bir festival düzenlendi.

[Dilekte bulunan öğrenci \(2007\)](#)

Tenmangu'daki Meşhur Bit Pazarı

Kitano Tenmangu, tanrının hayatında edebiyat ve bilgi insanı olması nedeniyle sınavlarda başarı için dua eden öğrenciler arasında popülerdir. Her ayın 25'inde tapınak bir bit pazarına ev sahipliği yapıyor. Aynı şehirdeki To-ji tapınağındaki benzer festivalle birlikte, Kyoto'nun değişken havasını hatırlatan "To-ji pazarında güzel hava varsa, Tenjin pazarında yağmurlu hava vardır" atasözüne ilham kaynağı olmuşlardır.

Gezi anısı

Japonya'da tapınlara dilekte bulunmak için gelen öğrencilere rastlıyorsunuz. Dileğinizi yazabilmek için görevli rahipten, 100 Yen ödeyerek özel kağıt alıyorsunuz. Dileğinizi bu kağıda yazıp rahibe veriyorsunuz. Rahip dilek kağıdınızı, heykel hayvanın boynuzuna bağlıyor.

Kiyomizu-dera Tapınağı

Kiyomizu-dera Kyoto'nun doğusunda bulunan bağımsız bir budist tapınağıdır. Antik Tokyo'nun tarihi anıtlarından biri olan tapınak, UNESCO tarafından dünya mirası listesine alınmıştır. Kiyomizu-dera, Japonya'nın Kyoto şehrinde bulunan ve 1994 yılında UNESCO

16 - Kyoto

tarafından Dünya Mirası olarak ilan edilen bir tapınak kompleksidir. Tapınak, 798 yılında inşa edilmiştir ve Japonya'nın en eski ve en önemli Budist tapınaklarından biridir.

Kiyomizu-dera, geniş bir alanı kapsayan kompleks içerisinde birçok tapınak ve diğer yapıları barındırır. En önemli yapısı, tapınağın merkezi noktasında bulunan Kiyomizu-dera Ana Tapınağıdır. Ana tapınak, ahşap bir yapıdır ve çevresindeki orman manzarası ile ünlüdür. Ayrıca tapınağın bahçesinde de birçok küçük tapınak ve pagoda bulunur.

[Kiyomizu-dera Tapınağı \(2007\)](#)

Tapınağın en ünlü özelliği, ana tapınağın arkasındaki bir kayanın üzerine inşa edilmiş olan Kiyomizu-dera'nın ana balkonudur. Bu balkon, 13 m yükseklikte ve 18 m uzunluğundadır. Balkondan şehrin güneydoğu kısmının manzarası izlenebilir ve özellikle yapımında kullanılan geleneksel Japon teknikleriyle ünlüdür.

Tapınağın girişi Heian ilk döneminde yapılmıştır. 1633 yılında yeni binaları eklenen tapınağın tarihçesi 798 yılına uzanır. Tapınak ismini kompleksin içindeki şelaleden almaktadır. Kiyomizu, "temiz saf su" anlamına gelmektedir. Ana girişte geniş bir bahçe ile şehre etkileyici bir hava veren uzun sütunlar bulunmaktadır. Tapınağı ilginç kılan bir başka özellik ise buraya has olan bir inanıştır. 13 m yükseklikten atlayarak hayatta kalan kişinin dileğinin mutlaka gerçekleşeceği rivayet edilmektedir. Edo döneminde 234 atlayış kaydedilmiş ve bunların % 85.4'ü hayatta kalmıştır. Günümüzde bu gelenek yasaklanmıştır.

Ana holün hemen altında Otowa şelalesi bulunmakta ve sular 3 kanaldan bir göle akmaktadır. İnanışa göre bu kanallar sırasıyla bilgi, sağlık ve uzun ömür simgelemektedir. Kutsal olduğu kabul edilen su tapınak ziyaretçileri tarafından terapik özelliği olduğu inancıyla içilmektedir.

[Otowa Şelalesi \(2007\)](#)

Ziyaretimiz sırasında bu sudan içen çok sayıda insan gördük.

Nijo Kalesi

Nijo Kalesi (Nijo-jo), Kyoto şehrinde bulunan düzlük bir kaledir. Kale, iki eş merkezli sur halkasından (Kuruwa), Ninomaru Sarayı'ndan, Honmaru Sarayı kalıntılarından, çeşitli destek binalarından ve birkaç bahçeden oluşmaktadır. Kalenin yüzey alanı 275.000 m² olup, bunun 8.000 m² binalar tarafından kaplanmaktadır.

UNESCO tarafından Dünya Mirası Alanı olarak belirlenen Antik Kyoto'nun on yedi Tarihi Anıtından biridir.

[Nijo Kalesi \(2007\)](#)

Tarihçe

1601 yılında, Tokugawa şogunluğunun kurucusu Tokugawa Iyeyasu, Japonya'nın batısındaki tüm feodal beylere, torunu Tokugawa Iemitsu'nun hükümdarlığı döneminde 1626'da tamamlanan Nijo Kalesi'nin inşasına katkıda bulunmalarını emretti. Kale inşa edilirken, kısmen terk edilmiş Shinsenen Bahçesi'nden bir arazi parçası alındı ve bol suyu kale bahçelerinde ve göletlerinde kullanıldı.

Fushimi Kalesi'nin ana kulesi ve karamon gibi bazı kısımları 1625-26 yıllarında buraya taşındı. Nijo Kalesi, Tokugawa şogunlarının Kyoto'daki ikametgahı olarak inşa edildi. Tokugawa şogunluğu Edo'yu başkent olarak kullandı, ancak Kyoto İmparatorluk Sarayı'nın merkezi olmaya devam etti. Kyoto İmparatorluk Sarayı, Nijo Kalesi'nin kuzeydoğusunda yer almaktadır.

Merkezi kule (tenshu), 1750 yılında yıldırım çarpması sonucu tamamen yanmıştır. 1788 yılında ise İç Bölge, şehir çapında çıkan bir yangında yok olmuştur. Bu alan, 1893 yılında Kyoto İmparatorluk Sarayı'ndan taşınan bir prens konutu ile değiştirilene kadar boş kalmıştır.

1867 yılında, Dış Bölge'deki Ninomaru Sarayı, Tokugawa Yoshinobu'nun yetkiyi İmparatorluk Mahkemesi'ne iade etme kararının alındığı yer olmuştur. 1868 yılında İmparatorluk Kabinesi kaleye yerleştirilmiştir. Saray imparatorluk mülkiyeti haline gelmiş ve ayrı bir saray olarak ilan edilmiştir. Bu süre zarfında, Tokugawa hanedanının arması olan

18 - Kyoto

hatmi çiçeği mümkün olan her yerden kaldırılmış ve yerine imparatorluk krizantemi yerleştirilmiştir.

1939 yılında saray Kyoto şehrine bağışlanmış ve ertesi yıl halka açılmıştır. XXI. yüzyılda, tayfunlar periyodik olarak yağmur ve rüzgara maruz kaldıktan sonra duvarlardan sıva parçalarının soyulmasına neden olmuştur.

Genel olarak, Toyokuni tapınağının karamon kapısının aslen 1598'de Hideyoshi'nin Fushimi kalesi için inşa edildiğine inanılmaktadır. Kale 1623'te yıkıldığında, kapı önce Nijo kalesine ve daha sonra Nanzen-ji'deki Konchi-in'e taşındı. Sonunda Meiji Restorasyonu'ndan sonra 1876'da Toyokuni tapınağına yeniden yerleştirildi.

[Nijo Kalesi \(2007\)](#)

Nijo Kalesi, her biri bir sur ve geniş bir hendekten oluşan iki eş merkezli sur halkasına sahiptir. Dış surda dört kapı bulunurken, iç surda iki kapı vardır, bunlardan biri harabe halindedir. Başlangıçta dış surda sadece üç kapı vardı, ancak 1915'te imparatorun ziyareti için Minamimon ("Güney Kapısı") inşa edildi. Dış surda ayrıca iki köşe kulesi de günümüze kadar ulaşmıştır. İç surların güneybatı köşesinde, 1750'de bir yangınla yıkılan beş katlı bir kalenin temelleri bulunmaktadır. İç surlar, bahçesiyle birlikte Honmaru ("İç Koğuş") Sarayı'nı içeren İç Koğuş'u çevrelemektedir. Ninomaru ("İkinci Koğuş") Sarayı, mutfaklar, nöbetçi kulübesi, üç depo ve bir dizi kapı ve birkaç bahçe, iki ana sur halkası arasında, Dış Koğuş'ta yer almaktadır.

Ninomaru Sarayı

3.300 m² Ninomaru Sarayı (Ninomaru Goten), birbirine bağlı altı ayrı ana binadan oluşur ve neredeyse tamamen Hinoki selvi ağacından inşa edilmiştir. Dekorasyon, ziyaretçileri şogunların gücü ve zenginliğiyle etkilemek amacıyla bol miktarda altın varak ve ayrıntılı ahşap oymalar içermektedir. Her odanın sürgülü kapıları ve duvarları, Kano okulunun sanatçıları tarafından yapılan duvar resimleriyle süslenmiştir. Altı ana bina Ulusal Hazine statüsüne sahiptir ve saray kompleksindeki diğer binalar Önemli Kültürel Varlık statüsüne sahiptir.

Bina, çeşitli resepsiyon odaları, ofisler ve sadece kadın hizmetlilerin girmesine izin verilen şogun'un yaşam alanlarını barındırmaktadır. Ninomaru Sarayı'nın en çarpıcı özelliklerinden

biri, koridorlarda üzerine basıldığında cıvılda sesi çıkaran "bülbul zeminleri"dir (uguisubari). Bunlar genellikle yanlışlıkla davetsiz misafirlerin varlığını haber veren bir özellik olarak tanımlanır, ancak aslında sadece zemini destekleyen ahşap kirişlerdeki çivilere karşı hareket eden kelepçelerden kaynaklanır. Ancak saray binalarının tasarımında savunma amaçlı özellikler de bulunmaktadır; örneğin, kalenin bazı odalarında şogun'un korumasının onu korumak için gizlice dışarı çıkabileceği özel kapılar da vardı.

[Ninomaru Sarayı'nın Giriş Kapısı \(2007\)](#)

Arka bölümler Kuroshoin (İç Kabul Salonu) ve Shiroshoin (şogun'un yaşam alanı)'dır. Ninomaru'ya ana giriş, karamon, bir avlu ve mi-kurumayose veya "saygın arabaların yaklaşımı" yoluyla sağlanır.

Honmaru Sarayı

Honmaru Sarayı (Honmaru Goten), 1.600 m² yüzey alanına sahiptir. Kompleks dört bölümden oluşmaktadır: yaşam alanları, resepsiyon ve eğlence odaları, giriş holleri ve mutfak alanı. Farklı alanlar koridorlar ve avlularla birbirine bağlanmıştır. Mimari tarzı geç Edo dönemine aittir. Sarayda, Kano Eigaku gibi birçok ünlü ustanın resimleri sergilenmektedir.

Honmaru Sarayı, başlangıçta Ninomaru Sarayı'na benzerdi. Orijinal yapılar, 1893 ve 1894 yılları arasında, Kyoto İmparatorluk Sarayı'nı çevreleyen Kyoto Gyoen'deki eski Katsura Sarayı'nın bir bölümünün, 1869'da İmparatorluk Sarayı'nın Tokyo'ya taşınmasının ardından İmparatorluk Sarayı içindeki kullanılmayan konutların ve sarayların sistematik olarak temizlenmesinin bir parçası olarak Nijo Kalesi'nin iç avlusuna taşınmasıyla mevcut yapılarla değiştirildi. Asıl yerinde sarayda 55 bina

[Ninomaru Sarayı Bahçesi \(2007\)](#)

20 - Kyoto

vardı, ancak sadece küçük bir kısmı taşındı. 1928'de İmparator Hirohito'nun tahta çıkış ziyafeti burada düzenlendi.

Ninomaru Sarayı'na bitişik Ninomaru Bahçesi

Kale alanında çeşitli bahçeler ve kiraz ve Japon eriği ağaçları koruları bulunmaktadır. Ninomaru bahçesi, peyzaj mimarı ve çay ustası Kobori Enshu tarafından tasarlanmıştır. İki ana sur halkası arasında, aynı adı taşıyan sarayın yanında yer almaktadır. Bahçede üç adacıklı büyük bir gölet bulunur ve çok sayıda özenle yerleştirilmiş taş ve budanmış çam ağaçları vardır.

Seiryu-en Bahçesi

Seiryu-en bahçesi, Nijo Kalesi'nin en yeni bölümüdür. 1965 yılında kompleksin kuzey kısmında, Kyoto'nun resmi konuklarını ağırlamak ve kültürel etkinlikler için bir mekan olarak inşa edilmiştir. Seiryu-en'de iki çay evi ve 1000'den fazla özenle düzenlenmiş taş bulunmaktadır.

Sanjusangen-do Tapınağı

Sanjusangen-do (Otuz Üç Bölmeli Tapınak), Kyoto'nun Higashiyama bölgesinde bulunan Tendai mezhebine ait bir Budist tapınağıdır. Tapınak, 1164 yılında Taira no Kiyomori tarafından inzivaya çekilmiş İmparator Go-Shirakawa için yapılmıştır. Resmi adı Rengeo-in (Lotus Kralı'nın Salonu) olup Myoho-in tapınak kompleksinin parçasıdır.

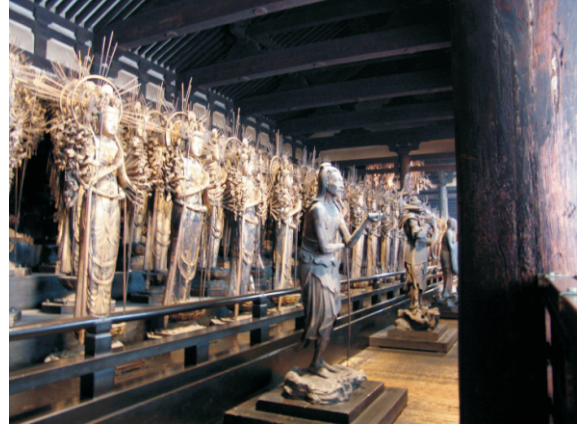

[Sanjusangen-do Tapınağı \(2007\)](#)

Sanjusangen-do, 1266 yılına ait ve Japonya'nın Ulusal Hazinesi olarak belirlenmiş devasa uzun hondo'su (ana salonu) ve içinde barındırdığı heykel dermesiyle ünlüdür. Bu derme, 1001 ayakta duran Bin Kollu Kannon, 28 ayakta duran hizmetkar, bir Fujin heykeli ve bir Raijin heykeli ile tapınağın ana imgesi olan büyük oturan Bin Kollu Kannon heykelini barındırmaktadır. Bunların hepsi heykel sınıfında Ulusal Hazine olarak belirlenmiştir ve çoğu Heian ve Kamakura dönemlerine aittir.

Tarihçe

Sanjusangen-do, ünlü samuray ve politikacı Taira no Kiyomori (1118-1181) tarafından 1164 yılında manastırda yaşayan İmparator Go-Shirakawa için yaptırılmıştır. İmparatorun kendi yerleşkesi Hojujido'nda, soylu bir unvan olan "Devlet Şansölyesi" unvanını kazanmak için bir tapınak inşa ettirdi ve bunu yapan ilk samuray oldu. Go-Shirakawa'nın yerleşkesi yaklaşık 1100 m² büyüklüğündeydi ve Minamidono (güneydeki yerleşke) ve Kitadono (kuzeydeki yerleşke) olmak üzere ikiye ayrılmıştı. Go-Shirakawa 1192'de öldüğünde, tapınağın doğu Hokkedo'suna (Lotus Sutrası salonu) gömüldü.

Tapınak kompleksi başlangıçta hondo (ana salon) dışında birkaç bina daha içeriyordu. Bunlar arasında bir gojunoto (beş katlı pagoda), bir Kannondo (Kannon salonu) ve bir Fudodo (Dört Göksel Kral salonu) bulunuyordu. Bu binaların tamamı 1249'da şehirde çıkan bir yangında tamamen yok oldu. İmparator Go-Saga 1251 yılında başlayan hondo'nun yeniden inşasını emretti. Bina 1266 yılında tamamlandı ve günümüze kadar ayakta kaldı. Geç Heian döneminde tapınağın inşasından kalma orijinal 1000 adet ayakta duran Bin Kollu Kannon heykelinden sadece 124'ü yangından kurtarıldı. İmparator ayrıca kayıp olanların yerine 876 yeni Kannon heykeli yapılmasını emretti. Bunlar, 16 yıl boyunca üç Budist heykeltıraş grubu, Kei okulu (Keiha), En okulu (Enpa) ve In okulu (Inpa) tarafından yapıldı.

Edo döneminde 255 yıl boyunca tapınağın batı verandasında Toshiya ("geçen ok") olarak bilinen bir kyujutsu (okçuluk) turnuvası düzenlendi. Yarışmanın kökeni XVI. yüzyılın sonlarına dayanmaktadır ve 1606 yılında Asaoka Heibei adlı bir samurayın veranda boyunca art arda 51 ok attığı rivayet edilmektedir. Başlangıçta okçular, verandanın güney ucundan, hedef olarak dikilen perde benzeri bir süslemenin bulunduğu kuzey ucuna doğru ok atıyorlardı. Yarışma Edo döneminde ilgi çekti ve XVII. yüzyılın sonlarına doğru Owari ve Kishu eyaletlerinden katılımcılar arasındaki yarışmalar büyük kalabalıkları çekiyordu.

Ocak ayının ikinci Pazar günü, tapınakta Söğüt Ayini olarak bilinen bir etkinlik düzenlenir. Bu etkinlikte ibadet edenlerin başlarına kutsal bir söğüt dalı dokundurularak baş ağrılarının iyileştirilmesi ve önlenmesi amaçlanır. Ayrıca, batı verandasında, Japonya'nın dört bir

22 - Kyoto

yanından yaklaşık 2.000 katılımcıyı çeken, Toshiya'nın modern bir biçimi olan Büyük Hedef Festivali düzenlenir. Okçular, verandanın karşı ucunda bulunan yaklaşık 50-100 cm çapında ve 60 m uzaklıktaki hedeflere ok atarlar. Festival başlangıçta erkeklerin hakimiyetindeydi, ancak son zamanlarda geleneksel kimonolar giymiş kadınların katılımıyla daha yaygın hale geldi ve hedef 120 m uzaklıkta bulunuyor.

Önemli Özellikler

Tapınağın ana tanrısı Sahasrabhuja-arya-avalokitesvara veya Bin Kollu Kannon'dur. Ana tanrının heykeli Kamakura heykeltıraşı Tankei tarafından yapılmış olup Japonya'nın Ulusal Hazinesidir. Tapınak ayrıca, ana heykelin sağ ve sol taraflarında 10 sıra ve 50 sütun halinde duran bin adet gerçek boyutlu Bin Kollu Kannon heykeli içermektedir. Bunlardan 124 heykel, 1249 yangınından kurtarılan orijinal tapınaktan gelirken, kalan 876 heykel XIII. yüzyılda inşa edilmiştir. Heykeller altın yaprakla kaplı Japon selvi ağacından yapılmıştır. Tapınak 120 m uzunluğundadır. 1000 Kannon heykelinin etrafında 28 koruyucu tanrı heykeli bulunmaktadır. Ayrıca Fujin ve Raijin'in iki ünlü heykeli de vardır.

Koruyucu Tanrılar ve Hinduizm

Budist Kannon'un önünde duran 28 koruyucu tanrının kökeni Hinduizmin Sanskritçe metinlerine dayanmaktadır. Bu fikirler Çin üzerinden Japonya'ya gelmiş ve Kyoto'daki Sanjusangen-do tapınağında hem Hindu hem de Budist tanrıların varlığı, Hindistan'dan Doğu Asya'ya manevi ve kültürel fikirlerin kökeni ve yayılmasıyla ilgili çeşitli teorileri akla getirmektedir. Bu tanrıların gerçek boyutlu heykelleri, 4 m yüksekliğindeki oturan Senju Kannon'un ana heykelini korudukları Sanjusangen-do'da bulunmaktadır. Tapınakta ayrıca 1000 adet ayakta duran Senju Kannon heykeli de bulunmaktadır.

Gezi Anısı

Sanjusangen-do tapınağı rehber eşliğinde gezilebiliyor. Tapınakta fotoğraf çekilmesine izin verilmemektedir, ancak ben bir şekilde fark ettirmeden fotoğraf çekebildim.

[Ana tanrı Sahasrabhuja-arya-avalokitesvara \(2007\)](#)

Kyoto Kültür Müzesi

Kyoto Ulusal Müzesi (Kyoto Kokuritsu Hakubutsukan), Japonya'nın önemli sanat müzelerinden biridir. Kyoto'nun Higashiyama semtinde bulunan müze, modern öncesi Japon ve Asya sanatına odaklanmaktadır.

Tarihçe

Kyoto Ulusal Müzesi, o zamanlar Kyoto İmparatorluk Müzesi olarak biliniyordu ve 1889'da Tokyo İmparatorluk Müzesi (Tokyo Ulusal Müzesi) ve Nara İmparatorluk Müzesi (Nara Ulusal Müzesi) ile birlikte kurulması önerildi. Müzenin inşaatı Ekim 1895'te tamamlandı. Müze 1897'de açıldı. Müze, 1900 yılında Kyoto İmparatorluk Hane Müzesi ve 1924 yılında da Kyoto İmparatorluk Hediye Müzesi olarak isim değişikliğine uğradı. Mevcut adı olan Kyoto Ulusal Müzesi, 1952'de kararlaştırılmıştır.

[Kyoto Kültür Müzesi \(2007\)](#)

Müze, en öne çıkanları 1895 yılında Katayama Tokuma tarafından tasarlanan Özel Sergi Salonu (Ana Sergi Salonu) ve 1966 yılında Morita Keiichi tarafından tasarlanan Dermeler Salonu (Yeni Sergi Salonu) olmak üzere birkaç binadan oluşmaktadır. Eylül 2014'te müze, New York'taki Modern Sanat Müzesi'nin yeniden tasarımı ve Tokyo Ulusal Müzesi'ndeki Horyu-ji Hazinesi Galerisi'nin tasarımıyla tanınan Yoshio Taniguchi tarafından tasarlanan yeni bir kalıcı derme salonu olan Heisei Chishinkan Kanadı'nın (Koleksiyon Galerileri) tadilatını tamamladı.

Düzenli sergiler Koleksiyon Galerileri'nde gösterilirken, Özel Sergi Salonu özel sergiler için kullanılmaktadır. Ana Sergi Salonu, Ana Giriş ve Bilet Alanı, Japonya'da Önemli Kültürel Varlıklar olarak belirlenmiştir.

Müzedeki Dermeler

Müze, başlangıçta tapınak ve türbelerin özel mülkiyetindeki sanat hazinelerini ve İmparatorluk Sarayı Bakanlığı tarafından bağışlanan eşyaları barındırmak ve sergilemek

24 - Kyoto

için inşa edilmiştir. Şu anda müzedeki eserlerin neredeyse tamamı, bu yerlerden birinden kalıcı olarak ödünç alınmıştır.

Müze, ağırlıklı olarak eski dönem öncesi Japon eserlerine (Heian dönemi eserlerinin en büyük dermesine sahip olduğu söyleniyor) ve Asya sanatına odaklanmaktadır. Müze ayrıca nadir ve eski Çin ve Japon sutra koleksiyonlarıyla da ünlüdür. Diğer ünlü eserler arasında XI. yüzyıldan kalma senzui byobu (manzara paravanı) ve XII. yüzyıldan kalma gakizoshi (Aç Hayaletler Parşömeni) yer almaktadır.

Müze üç bölüme ayrılmıştır:

- Güzel Sanatlar, heykeller, resimler ve hat sanatı eserleri;
- El Sanatları, seramik, kumaş, lake eşyalar ve metal işleri;
- Arkeoloji, arkeolojik ve tarihi öneme sahip nesnelere.

Toplamda müze, 12.000'den fazla esere ev sahipliği yapmaktadır ve bunların yaklaşık 6.000'i müzede sergilenmektedir. Müze ayrıca 200.000'den fazla fotoğraf negatifi ve renkli slayt içeren fotoğraf arşivine de sahiptir. Sadece Güzel Sanatlar koleksiyonlarında bile, Ulusal Hazine veya Önemli Kültürel Varlık olarak belirlenmiş 230'dan fazla eser bulunmaktadır.

Nishiki Pazarı

Nishiki Pazarı Kyoto şehir merkezinin modern dükkanlarının arasına sıkışmış, Karasuma İstasyonu yakınlarında bulunan ve sevgiyle "Kyoto'nun Mutfağı" olarak adlandırılan Nishiki Pazarı, dört yüzyılı aşkın süredir yerli halkı ve turistleri besliyor. Şehrin merkezinden yaklaşık 400 metre boyunca uzanan pazar. Meraklıları için cızırdayan şişler, tahta fıçılarda turşular, parıldayan taze deniz ürünleri ve sanat eseri gibi görünen tatlılar ilginç olabilir.

Pazarda, geleneksel Kyoto el sanatları günlük yaşamla buluşarak şehrin en otantik deneyimlerinden birini oluşturuyor.

Pazar yeri her gün açık olsa da, çalışma saatleri dükkanlara göre değişmektedir. Çoğu satıcı sabah 10:00 ile akşam 18:00 arasında açıktır. Hafta içi sabahları daha az kalabalık ve satıcılarla samimi sohbetler için en uygun zamanlardır,

[Nishiki Pazarı \(2007\)](#)

hafta sonları ise daha hareketli ve çeşitli ürünler sunulmaktadır. Birçok dükkan Çarşamba, Pazar ve resmi tatillerde kapalıdır, bu nedenle belirli bir tezgahı ziyaret etmeyi planlıyorsanız önceden kontrol etmeniz faydalı olacaktır.

Nishiki Pazarı, sadece bir alışveriş caddesinden çok daha fazlası; Kyoto'nun yemek kültürünün yaşayan bir müzesi. Birçok tezgah, nesillerdir aynı aile tarafından işletiliyor ve tek bir zanaatta uzmanlaşıyor: turşu, tofu, çay veya bıçaklar. Parıldayan tofu kabukları, bambu filizleri, mevsimlik deniz ürünleri ve wagashi (Japon tatlıları) mücevher gibi sergileniyor.

[Nishiki Pazarı \(2007\)](#)

Gün boyunca atmosfer değişiyor; sabah saatlerindeki yavaş teslimat ritminden, öğlen saatlerinde yerel turistlerin reyonlarda dolaşarak tadım yapmalarının yarattığı hareketliliğe kadar.

Yemek meraklıları için birçok dükkandan şişte veya kaplarda küçük, yemeye hazır atıştırmalıkları satın alabilirler. Taze ızgara yılan balığı (unagi), şişte sulu bildircin yumurtası, Kyoto usulü dashimaki tamago (rulo omlet) ve pirinçle mükemmel uyum sağlayan çıtır turşuları deneyin. Tatlı olarak, tezgahlarda matcha mochi (yeşil çaylı pirinç kekleri), soya sütlü donutlar ve el yapımı Uji yeşil çayı servis edilir. Japonya'da yemek yerken yürümek kaba kabul edildiğinden, satın aldığınız tezgahın yakınında yemeye özen gösterin. Nishiki Pazarı, Kyoto'nun hareketli şehir merkezinde, keşfedilmeye değer yerlerle çevrili bir konumda yer almaktadır. Teramachi ve Shinkyogoku alışveriş pasajları pazarın yanında uzanır ve modern butiklerden yüzyıllardır ayakta duran özel mağazalara kadar her şeyi sunar.

Nishiki pazarında benim dikkatimi çeken ürünler genellikle deniz ürünleriydi. Bu pazarda istiridye, kaplumbağa ve istakoz bolca satılıyordu.

2

Tokyo

Tokyo, Japonya'nın başkenti ve en kalabalık şehridir. 2023 yılında şehir merkezinde 14 milyondan fazla nüfusuyla, dünyanın en kalabalık kentsel alanlarından biridir. Tokyo ve altı komşu vilayetin bazı kısımlarını içeren Büyük Tokyo Bölgesi, 2024 yılı itibarıyla 41 milyon sakiniyle dünyanın en kalabalık metropol alanıdır.

Tokyo Körfezi'nin başında yer alan Tokyo, Japonya'nın en büyük adası olan Honşu'nun orta kıyısında, Kanto bölgesinin bir parçasıdır. Japonya'nın ekonomik merkezi ve Japon hükümetinin ve Japon İmparatorunun merkezidir. Dünyanın büyük bir kısmı Tokyo'yu bir şehir olarak tanısa da, 1943'ten beri yönetim yapısı, metropolü oluşturan daha küçük belediye yönetimlerine göre önceliği olan bir Vali ve Meclis ile birlikte bir vilayete daha çok benzemektedir. Tokyo'daki özel semtler arasında, Ulusal Meclis Binası ve Tokyo İmparatorluk Sarayı'nın bulunduğu Chiyoda, şehrin idari merkezi olan Shinjuku ve ticaret ve iş dünyasının merkezi olan Shibuya yer almaktadır.

28 - Tokyo

Aslen Edo olarak bilinen Tokyo, 1603 yılında Tokugawa şogunluğunun merkezi haline geldiğinde siyasi önem kazandı ve XVIII. yüzyılın ortalarına gelindiğinde, Edo küçük bir balıkçı köyünden bir milyonu aşan nüfusuyla dünyanın en büyük şehirlerinden birine dönüştü. Meiji Restorasyonu'ndan (1868) sonra, Kyoto'daki imparatorluk başkenti Edo'ya taşındı ve şehrin adı Tokyo (şözcük anlamıyla "Doğu Başkenti") olarak değiştirildi. Tokyo, 1923 Büyük Kanto depremi ve II. Dünya Savaşı sırasında müttefiklerin bombalama saldırıları nedeniyle büyük hasar gördü. 1940'ların sonlarından itibaren Tokyo, hızlı bir yeniden yapılanma ve genişleme geçirdi. Bu da Japonya'nın ekonomik mucizesini tetikledi ve Japonya ekonomisi o dönemde Amerika Birleşik Devletleri'nin ardından dünyanın en büyük ikinci ekonomisi oldu.

Tokyo, araştırma ve geliştirme alanında uluslararası bir merkez ve Japonya'nın en yüksek sıralamalı üniversitesi olan Tokyo Üniversitesi de dahil olmak üzere birçok büyük üniversiteye ev sahipliği yapan bir akademik merkezdir. Tokyo İstasyonu, ülkenin yüksek hızlı demiryolu ağı olan Şinkansen'in merkezi konumundadır ve şehrin Shinjuku İstasyonu dünyanın en işlek tren istasyonudur. Tokyo Skytree, dünyanın en yüksek kulesidir. 1927'de açılan Tokyo Metro Ginza Hattı, Asya'daki en eski yeraltı metro hattıdır.

[Tokyo \(2007\)](#)

Tarihçe

Tokyo Körfezi kıyısında liman şehri Tokyo, Edo (haliç kapısı) adı ile tanınmıştı. Edo Kalesi XII. yüzyılda güçlü samuray klanı Edo ailesinin yurdu olarak Japon tarihinde meydana çıktı. 1603'te Tokugawa Şogunluğu kurucusu Tokugawa Ieyasu, Edo'yu şogun yönetiminin başkenti yaptı. Şogunluk rejimi altında Edo, Japonya'nın kültürel ve ekonomik, politik alanında merkezine gelişti.

1868'de Şogun yönetimine son veren İmparator Meiji, 3 Eylül 1868 tarihli Edo'yu adlandırarak Tokyo yapmasına dair imparator fermanı ile Kyoto'dan Edo kalesindeki eski şogun sarayına göç edip, eski başkent Kyoto'dan doğuda başkent olduğundan dolayı şehrin adı Tokyo'ya değişti.

Tokyo, 12 Eylül 1923'teki depremden büyük zarar gördü. Depremden sonra şehir yeniden inşa edildi ve bu dönemde çevresinde banliyöler teşekkül etmeye başladı. 20 yıl sonra II. Dünya Savaşı'nda ABD uçakları tarafından ciddi bombardıman edilerek tekrar yıkıldı.

Tokyo 1950'lerden sonra ülke ekonomisine paralel bir gelişme göstererek hızla büyüdü ve bugünkü seviyesine ulaştı.

Tokyo'da Görülecek Yerler

- Imperial Palas
- Asakusa Senso-ji Tapınağı
- Meiji Tapınağı
- Ueno Park

Imperial Palas

İmparatorluk Sarayı, Japon imparatorunun ana konutudur. Tokyo'nun Chiyoda semtinin Chiyoda bölgesinde bulunan geniş, park benzeri bir alandır ve imparatorun yaşam alanının bulunduğu Fukiage Sarayı (Fukiage gosho), çeşitli tören ve resepsiyonların yapıldığı ana saray (Kyuden), İmparatorluk Ailesi'nin bazı konutları, bir arşiv, müzeler ve idari ofislerin de bulunduğu çeşitli binaları barındırır.

Tarih

Edo Kalesi

Tokyo İmparatorluk Sarayı, 2000 yıllık bir imparator ve imparatoriçe silsilesine ev sahipliği yapmıştır. Ayrıca Tokugawa şogunluğunun üyeleri tarafından da bakımı yapılmış ve kullanılmıştır. Daha sonra İmparator Meiji 1869'da saraya taşınmıştır.

"Edo-jo'yu Yeniden İnşa Derneği" en azından ana kulenin tarihsel olarak doğru bir şekilde yeniden inşası amacıyla 2004 yılında kuruldu. Mart 2013'te, grubun başkanı Naotaka Kotake, "*başkent*in sembolik bir binaya

[Tatsumi Yagura tareti, Imperial Palas \(2007\)](#)

30 - Tokyo

ihtiyacı olduğunu" ve grubun kulenin yeniden inşasını desteklemek için bağış ve imza toplamaya başladığını söyledi.

Eski Saray

Meiji döneminde, Edo Kalesi'ndeki yapıların çoğu ortadan kayboldu. Bazıları başka binalara yer açmak için yıkılırken, diğerleri depremler ve yangınlar nedeniyle yok oldu. Örneğin, hendek üzerindeki ahşap çift köprüler (Nijubashi) taş ve demir köprülerle değiştirildi. Meiji döneminde inşa edilen İmparatorluk Sarayı binaları ahşaptan yapılmıştı. Dış cephelerinde geleneksel Japon mimarisi kullanılırken, iç mekanları Japon ve Avrupa unsurlarının karışımıydı. Büyük odaların tavanları Japon usulü süslenmişti, ancak mekanlar batı tarzı sandalyeler, masalar ve ağır perdelerle döşenmişti. Ortak alanların zeminlerinde parke veya halı bulunurken, konut alanlarında geleneksel tatami hasırları kullanılıyordu. Ana kabul salonu, sarayın merkezi bölümünü oluşturuyordu. Yerleşkenin en büyük binasıydı. Konuklar burada halka açık etkinlikler için ağırlanırdı. Zemin alanı yaklaşık 737,25 m² idi. İç mekanda, kaset tavan geleneksel Japon tarzındaydı, zemin ise parke döşemeliydi. Çatı, Kyoto İmparatorluk Sarayı'na benzer şekilde tasarlanmıştı, ancak Japon selvi kiremitleri yerine (yangına dayanıklı) bakır levhalarla kaplanmıştı.

Geç Taişo ve erken Şova dönemlerinde, İmparatorluk Saray Bakanlığı ve Özel Konsey merkezleri gibi daha fazla betonarme bina inşa edildi. Bu yapılarda Japon unsurları kullanımı sembolik düzeydeydi.

1888'den 1948'e kadar, yerleşke Saray Kalesi (Kyujo) olarak adlandırılıyordu. 25 Mayıs 1945 gecesini, Müttefiklerin Tokyo'ya düzenlediği yangın bombası saldırısında İmparatorluk Sarayı'nın yapılarının çoğu yıkıldı. Ağustos 1945'te, Pasifik Savaşı'nın son günlerinde, İmparator Hirohito, saray arazisindeki Majestelerinin Kütüphanesi (Obunko Fuzokushitsu) olarak anılan yeraltı hava saldırısı sığınağında Özel Konseyi ile bir araya geldi ve Japonya'nın teslim olmasıyla sonuçlanan kararları aldı.

Meiji dönemine ait sarayın büyük çaplı yıkımı nedeniyle, 1964-1968 yılları arasında, mimar Junzo Yoshimura tarafından tasarlanan yeni bir ana saray salonu (Kyuden) ve konutlar, alanın batı kısmına inşa edildi. Bölge 1948'de İmparatorluk Konutu (Kokyo) olarak yeniden adlandırılırken, doğu kısmı

[Sakuradamon Kapısı, Imperial Palas \(2007\)](#)

Doğu Bahçesi (Higashi-Gyoen) olarak yeniden adlandırıldı ve 1968'de halka açık bir park haline getirildi.

Mevcut saray

Mevcut İmparatorluk Sarayı, eski Edo Kalesi'nin siperlerini kapsamaktadır. Çeşitli imparatorluk sarayı işlevleri ve resepsiyonları için tasarlanan modern Kyuden, saray arazisinin eski Nishinomaru bölümünde yer almaktadır. Kyuden 1968'de tamamlanmış ve Nisan 1969'da kullanıma açılmıştır. Büyük bir çatı, sütunlar ve kirişlerden oluşan geleneksel Japon mimari güzelliğiyle inşa edilmiş olup, yapı malzemelerinin çoğu yerli kaynaklıdır. Toplam alanı 24.175 m²'dir ve yedi kanattan oluşmaktadır. Çok daha mütevazı bir ölçekte, İmparator ve İmparatoriçenin resmi konutu olan Fukiage Sarayı (Fukiage gosho), Fukiage Bahçesi'nde yer almaktadır. Japon mimar Shozo Uchii tarafından tasarlanan modern konut 1993 yılında tamamlanmıştır. Konut şu anda İmparator Naruhito tarafından kullanılmaktadır.

İmparatorluk Sarayı Dairesi ve Doğu Bahçeleri dışındaki sarayın ana alanları genellikle halka kapalıdır. Ancak Salıdan Cumartesiye kadar düzenlenen rehberli turlar ile gezilebilir. Her Yeni Yıl (2 Ocak) ve İmparatorun Doğum Günü'nde (23 Şubat), halkın Nakamon'dan (iç kapı) girerek Kyuden Totei Meydanı'nda toplanmasına izin verilir. İmparatorluk Ailesi kalabalığın önünde balkonda görünür ve İmparator genellikle ziyaretçileri selamlayan, teşekkür eden ve onlara sağlık ve bereket dileyen kısa bir konuşma yapar.

Eski Honmaru, Ninomaru ve Sannomaru yerleşkeleri artık Doğu Bahçeleri'ni oluşturmaktadır. Bu alan halka açık olup idari ve burada bazı kamu binaları bulunur.

Kitanomaru Parkı kuzeyde yer alır ve eski Edo Kalesi'nin kuzey surlarının bulunduğu alandır. Halka açık bir park olup Nippon Budokan'a ev sahipliği yapmaktadır. Güneyde ise Kokyo Gaien Milli Bahçesi bulunmaktadır.

Kyuden

İmparatorluk Sarayı (Kyuden) ve İmparatorluk Hane Halkı Ajansı'nın karargahı, Edo Kalesi'nin eski Nishinomaru surlarında (Batı Kalesi) yer almaktadır.

İmparatorluk Genel Karargahı irtibat konferansının yapıldığı ana saray

[Imperial Palas \(2007\)](#)

32 - Tokyo

Kyuden de dahil olmak üzere saray arazisinin ana binaları, Mayıs 1945'teki yangında ağır hasar gördü. Günümüzdeki saray, birbirine bağlı çok sayıda modern yapıdan oluşmaktadır. Saray yerleşkesi 1968'de tamamlanmış olup, yer üstünde iki kat ve yer altında bir kat olmak üzere, yerli üretim çelik çerçeveli betonarme yapılardan inşa edilmiştir. İmparatorluk Sarayı binaları, büyük, üçgen çatılı, sütunlu ve kirişli olarak belirgin Japon mimari bileşenleriyle güncel bir tarzda inşa edilmiştir.

Kyuden hem devlet misafirlerini ağırlamak hem de resmi devlet törenleri ve etkinlikleri düzenlemek için kullanılır. Matsu-no-Ma (Çam Odası) ise taht odasıdır. İmparator bu odada Başbakan ile görüşür, büyükelçileri ve devlet bakanlarını bu odada kabul eder. Ayrıca Başbakan ve Başyargıcın göreve atıldığı oda da burasıdır .

Fukiage Bahçesi

Fukiage Bahçesi, Edo döneminden beri bu adı taşımaktadır ve İmparatorluk Ailesi'nin konutu olarak kullanılmaktadır. 1993 yılında tamamlanan Fukiage Sarayı (Fukiage goshi), 8 Aralık 1993'ten Mart 2020'ye kadar Akihito'nun ana konutu olarak kullanıldı. Bir süre yenileme sürecinin ardından Naruhito, Masako ve Aiko, Eylül 2021'de buraya taşındı.

[Imperial Palas \(2007\)](#)

Kuzey kesimdeki Fukiage Omiya Sarayı (Fukiage Omiya-goshi), aslında İmparator Showa ve İmparatoriçe Kojun'un konutuydu ve Fukiage Sarayı olarak adlandırılıyordu. İmparatorun 1989'daki ölümünden sonra sarayın adı Fukiage Omiya Sarayı olarak değiştirildi ve 2000'deki ölümüne kadar İmparatoriçe Ana'nın ikametgahı oldu.

Saray arazisi, Üç Saray Kutsal Alanı'nı içerir. Japon İmparatorluk Nişanlarının bir kısmı burada muhafaza edilir ve kutsal alan, imparatorluk tahta çıkış törenlerinde ve düğünlerde dini bir rol oynar.

Doğu Bahçeleri

Doğu Bahçeleri, sarayın idari binalarının çoğunun bulunduğu yerdir ve Edo Kalesi'nin eski Honmaru ve Ninomaru bölgelerini kapsar ve toplam 210.000 m² alanı kapsar. Doğu

Bahçeleri arazisinde İmparatorluk Tokagakudo Müzik Salonu, İmparatorluk Sarayı Tören Kurulu Müzik Dairesi, İmparatorluk Sarayı Arşiv ve Türbe Dairesi, Saineikan dojo gibi muhafızlar için yapılar ve İmparatorluk Koleksiyonları Müzesi yer almaktadır .

Meiji döneminden beri eklenen birçok yapı, Doğu Bahçesi'nin inşasına olanak sağlamak için zaman içinde kaldırılmıştır. 1932'de, imparatorluk prensesleri için yatakhane olarak kuretake-ryo inşa edilmişti, ancak bu bina mevcut bahçelerin inşasından önce kaldırılmıştır. Ahırlar ve konutlar gibi diğer binalar da Doğu Bahçesi'nin bugünkü şeklini oluşturmak için kaldırılmıştır.

1961 yılında Ninomaru'da yeni bir göletin yapımla birlikte Edo döneminden kalma çeşitli kalelerin ve yapıların onarım ve restorasyonu çalışmaları başladı. 30 Mayıs 1963'te bölge, Japon hükümeti tarafından Kültürel Varlıkların Korunması Kanunu kapsamında "Özel Tarihi Eser" ilan edildi.

Asakusa Senso-ji Tapınağı

Senso-ji, Asakusa Kannon olarak da bilinir. Tokyo şehrinin Asakusa bölgesinde bulunan eski bir Budist tapınağıdır. Tokyo'nun en eski ve en önemli tapınaklarından biridir. Merhamet bodhisattvası Kannon'a adanmıştır. Tapınak yerleşkesindeki yapılar arasında ana salon, beş katlı bir pagoda ve büyük kapılar bulunur. Yılda 30 milyondan fazla ziyaretçisiyle dünyanın en çok ziyaret edilen dini mekanıdır. Tapınak, Bando Sanjusankasho hac yolunun 13. durağıdır.

Tapınak, II. Dünya Savaşı sırasında 10 Mart 1945'te Tokyo'ya yapılan bir hava saldırısı sonucu yıkıldı. Ana salon 1950'lerde yeniden inşa edildi. Eskiden Budizmin Tendai mezhebine bağlı olan tapınak, savaştan sonra 1950'de bağımsız hale geldi. Tapınağa giden yol, geleneksel ürünler satan birçok dükkanın bulunduğu Nakamise-dori caddesidir. Senso-ji'nin doğusunda Şinto dinine ait Asakusa Tapınağı bulunmaktadır.

[Senso-ji Tapınağı \(2007\)](#)

Tarihçe

Senso-ji'nin kökenleri belirsizdir. "Senso Engi" gibi kaynaklarda bulunan efsanelere göre, tapınak Asuka döneminde, 628 yılında Hinokuma Hamanari ve Takenari kardeşlerin

34 - Tokyo

Sumida Nehri'nde balık tutarken Kannon heykelini keşfetmeleriyle başlamıştır. Köylerinin reisi Haji no Nakatomo keşif olmuş ve evini bir tapınağa dönüştürmüştür. 645 yılında Katsumi adlı bir keşif tapınağı yenilemiş ve bir rüyada aldığı vahiyden sonra heykeli bir hibitsu (kutsal heykel) olarak belirlemiştir. Heykelin altından yapıldığı ve yaklaşık 5,5 cm yüksekliğinde olduğu söylenir, ancak halka hiç sergilenmediği için gerçek ayrıntıları bilinmemektedir. Eğer bu anlatım doğruysa, Senso-ji Tokyo'daki en eski tapınak olmalıdır. 942 yılında Taira no Kinmasa Musashi-no-kami olarak atandığında, shichido garan'ı yenilemiş ve bu dönemde Kaminarimon Kapısı ve Niomon Kapısı inşa edilmiştir.

Senso-ji'ye ilişkin ilk belgeler, Kamakura dönemine ait "Azuma Kagami"de yer almaktadır. Bu kroniğe göre, 1181 yılında Minamoto no Yoritomo tarafından Asakusa'dan marangozlar çağrılarak Kamakura'da Tsurugaoka Hachiman-gu'yu inşa ettirilmiştir. Ayrıca, 1192 yılında Senso-ji'den keşifler, Kamakura'daki Shochoju-in'de düzenlenen İmparator Goshirakawa'nın 49. gün anma törenine katılmışlardır. Lady Nijo, 1290 yılında Towazugatari adlı eserinde Senso-ji'ye yaptığı ziyareti anlatmıştır. 1590 yılında Edo'da bulunan Tokugawa Ieyasu, Senso-ji'yi şogunluğun resmi ibadet yeri olarak belirlemiş ve tapınağa 500 koku arazi bağışlamıştır. Senso-ji'nin binaları Edo döneminden önce birçok kez yanmış ve

[Senso-ji Tapınağı'nın beş katlı pagoda \(Gojunoto\)](#)
(2007)

Tokugawa şogunluğunun başlamasından sonra 1631 ve 1642 yıllarında iki kez yangınla tahrip olmuştur. Ancak üçüncü şogun Tokugawa Iemitsu'nun yardımıyla beş katlı pagoda 1648'de ve ana salon 1649'da yeniden inşa edilmiştir. 1685 yılında, tapınağa giden ana yolda "Nakamise" olacak dükkanlar kurulmuştur. Tapınak, bu işletmelere, yerel sakinlerden arazinin temizliği için ücret almaları karşılığında izin vermiştir. Edo döneminin ortalarına doğru, tapınak alanının batısındaki arka bölgede, yaygın olarak "Okuyama" olarak bilinen alanda sokak gösterileri ve diğer etkinlikler düzenlenmeye başlandı ve tapınak alanı halk için bir eğlence yeri haline geldi. 1843 ile bir sonraki yıl arasında, üç Edo tiyatrosu Asakusa'ya taşındı ve bu eğilim daha da güçlendi.

Asakusa, Meiji dönemine kadar popüler bir eğlence ve gösteri bölgesi olarak gelişmeye devam etti. 1873'te tapınak alanının büyük bir kısmı Asakusa Parkı olarak belirlendi. 1890'da, ticari bir tesis ve gözlem kulesi olan 12 katlı Ryoukaku (yaygın adıyla "Asakusa On

İki Katlı Kulesi") tamamlandı. 1923 Büyük Kanto depreminde Asakusa bölgesinin büyük bir kısmı yıkılırken, yerel bir inşaat ustası, tapınak arazisi içindeki tahliye edilenleri kova zinciri ile yangın söndürme operasyonunda yönlendirerek, Senso-ji'deki yalnızca birkaç binanın hasar görmesini sağladı. Ancak, eski bir ulusal hazine olan ana salon (Kannon Salonu) ve beş katlı pagoda, 10 Mart 1945'te Tokyo'ya yapılan hava saldırısında yıkıldı. Ana salon 1951-58 yılları arasında yeniden inşa edildi. Tapınak şimdi tarihi bir görüntüsünü korumaktadır ancak daha güçlü ve daha hafif olan titanyum kiremitli bir çatıya sahiptir. Kaminarimon kapısı 1960'ta, Hozomon kapısı 1964'te ve pagoda 1973'te yeniden inşa edildi. II. Dünya Savaşı'ndan sonra, eğlence seçeneklerinin çeşitlenmesi ve Tokyo'daki diğer eğlence bölgelerinin gelişmesi nedeniyle Asakusa geçici olarak geriledi. Ancak, yerel alışveriş bölgesinin çabaları sayesinde, yavaş yavaş eski canlılığını yeniden kazandı ve Hagoita Pazarı ve Hozuki Pazarı gibi yıllık etkinlikleriyle büyük kalabalıkları çeken, eski moda atmosferini koruyan bir kasaba olarak Tokyo'da temsili bir turistik yer haline geldi.

[Senso-ji Tapınağı'nın ana salonunun önü \(2007\)](#)

Tapınak Alanı

Senso-ji, Tokyo'nun en büyük ve en bilinen festivali olan Sanja Matsuri'nin merkezidir. Bu festival, ilkbaharın sonlarında 3 ila 4 gün sürer ve çevredeki sokaklar şafaktan akşam geç saatlere kadar trafiğe kapatılır.

Tapınağın girişine hakim olan yapı, Kaminarimon veya "Gök Gürültüsü Kapısı"dır. Bu etkileyici Budist yapı, gök gürültüsü bulutlarını ve şimşekleri çağrıştıran canlı kırmızı ve siyah tonlarda göz alıcı bir şekilde boyanmış devasa bir kağıt feneri içerir. Kaminarimon'un ötesinde, dükkanlarıyla Nakamise-dori ve ardından iç yerleşkeye girişi sağlayan Hozomon veya "Hazine Evi Kapısı" bulunur. Tapınak alanının içinde, görkemli beş katlı bir pagoda ve Kannon'a adanmış ana salon yer almaktadır.

Hem Japon hem de yabancı çok sayıda turist her yıl Senso-ji'yi ziyaret ediyor. Ziyaretçi kalabalığına hizmet etmek için, çevredeki bölgede geleneksel yemekler (el yapımı erişte, suşi, tempura vb.) sunan birçok geleneksel dükkan ve yemek yeri bulunmaktadır. Gök Gürültüsü Kapısı'ndan tapınağa giden Nakamise-Dori caddesi, yelpazelerden, ukiyo-e'den

36 - Tokyo

(tahta baskı), kimono ve diğer kıyafetlerden, Budist parşömenlerinden, geleneksel tatlılardan, Godzilla oyuncaklarına, tişörtlere ve cep telefonu askılarına kadar çeşitli hediyelik eşyalar satan küçük dükkanlarla doludur. Bu dükkanlar, Senso-ji'ye yürüyerek gelen hacılara satış yapma geleneğinin yaşayan bir parçasıdır.

Tapınağın içinde ve yaklaşımda birçok yerde o-mikuji tezgahları bulunmaktadır. 100 yenlik bağış karşılığında ziyaretçiler kahine danışabilir ve sorularına ilahi cevaplar alabilirler. Kahinler, 100 olası çekmecenin birinden çıkardıkları kehanetleri okurlar.

Tapınağın içinde, kendine özgü Japon tarzında korunmuş sessiz bir tefekkür bahçesi bulunmaktadır.

Nishinomiya Inari tapınağı, Senso-ji'nin sınırları içinde yer alıyordu ve bir torii (geleneksel Şinto tapınaklarının girişinde veya içinde bulunan ve sıradan alan ile kutsal alanı birbirinden ayıran sembolik bir geçittir.) tapınağın kutsal alanına girişi işaret ediyordu. Meiji hükümeti 1868'de Şinto ve Budizmin ayrılmasını emrettikten sonra, Inari tapınağı Asakusa Tapınağı'nın arazisine taşındı ve 10 Mart 1945'teki yangın bombalamasında yok edildi.

Kaminarimon ("Yıldırım Kapısı")

Kaminarimon, Asakusa'daki Senso-ji'ye giden iki büyük giriş kapısından dıştakidir. Feneri ve heykelleriyle kapı, turistlerilgisini çeker. 11,7 m yüksekliğinde, 11,4 m genişliğinde ve 69,3 m² bir alanı kaplamaktadır. İlk kapı 941 yılında inşa edilmiş, ancak mevcut kapı, önceki kapının 1865'te bir yangında yok olmasının ardından 1960 yılına dayanmaktadır.

Tarihçe

Kaminarimon ilk olarak 941 yılında komutan Taira no Kinmasa tarafından inşa edilmiştir. Başlangıçta Komagata yakınlarında bulunuyordu, ancak 1635'te mevcut yerine yeniden inşa edildi. Bunun, rüzgar ve gök gürültüsü tanrılarının ilk kez kapıya yerleştirildiği zaman olduğuna inanılıyor. Kapı, çağlar boyunca birçok kez yıkıldı. Yeniden yerleştirilmesinden dört yıl sonra Kaminarimon yandı ve 1649 yılında Tokugawa Iemitsu, tapınak

[Senso-ji Tapınağı'nın ana salonunun içi \(2007\)](#)

yerleşkesindeki diğer önemli yapılarla birlikte kapıyı yeniden inşa etti. Kapı, 1757 yılında ve tekrar 1865 yılında tamamen yandı. Bugünkü kaminarimon Aralık 1960'ta hizmete açıldı.

Özellikler

Kaminarimon'da dört heykel bulunmaktadır: ikisi ön nişlerde, ikisi de diğer tarafta. Kapının ön tarafında Şinto tanrıları Fujin ve Raijin'in heykelleri bulunmaktadır. Rüzgar tanrısı Fujin, kapının doğu tarafında, gök gürültüsü tanrısı Raijin ise batı tarafında yer almaktadır. Heykellerin asılları 1865 yangınında ciddi şekilde hasar görmüş, sadece başları kurtarılabilmiş ve heykeller kapının 1960'taki yeniden inşası için restore edilmiştir.

[Senso-ji Tapınağı'nın sembolik dış kapısı olan Kaminarimon'u \(Gök Gürültüsü\) Kapısı \(2007\)](#)

Kapının arka tarafında iki ek heykel daha bulunmaktadır: doğuda Budist tanrı Tenryu ve batıda tanrıça Kinryu. Bunlar, 1978'de bodhisattva Kannon'un (Avalokitesvara) Asakusa'da ilk ortaya çıkışının 1350. yıldönümünü anmak için bağışlanmış ve bu da Senso-ji'nin kuruluşuna yol açmıştır. Heykeller, o zamanlar 106 yaşında olan usta heykeltıraş Hirakushi Denchu tarafından oyulmuştur.

Kapının merkezinin altında devasa bir kırmızı fener (chochin) asılıdır. 3,9 m yüksekliğinde, 3,3 m genişliğinde ve yaklaşık 700 Kg ağırlığındadır. Mevcut fener, beşinci fenerdir ve 2013 yılında Takahashi Chochin K.K tarafından yapılmıştır ve önceki fenerle aynı metal tabanı kullanmaktadır. Fenerin ön yüzünde kapının adı Kaminarimon yazılıdır. Arkasına ise kapının resmi adı Furaijinmon yazılmıştır. Sanja Matsuri gibi festivaller sırasında, uzun nesnelerin kapıdan geçmesine izin vermek için fener katlanır. Fenerin üzerindeki tablette yer alan (Kinryu-zan) karakterleri sağdan sola doğru okunur ve Senso-ji'ye atıfta bulunur.

Hozomon ("Hazine Evi Kapısı")

Hozomon, Senso-ji'ye giden iki büyük giriş kapısından içtekidir. İki katlı bir kapıdır (nijumon) ve ikinci katında Senso-ji'nin birçok hazinesi bulunur. Birinci katta iki heykel, üç fener ve iki büyük sandalet yer alır. 22,7 m yüksekliğinde, 21 m genişliğinde ve 8 m derinliğindedir.

38 - Tokyo

Tarihçe

Hozomon ilk olarak MS 942 yılında Taira no Kinmasa tarafından inşa edilmiştir. 1631'de yangında tahrip olan yapı, 1636'da Tokugawa Iemitsu tarafından yeniden inşa edildi. 300 yıl daha ayakta kaldıktan sonra, 1945'teki Tokyo hava saldırıları sırasında bir kez daha yandı. Kapı ateşe dayanıklı malzemeler kullanılarak yeniden inşa edildiğinden, Hozomon'un üst katında Senso-ji'nin değerli sutraları saklanmaktadır. Bu hazineler arasında Japon Ulusal Hazinesi olarak belirlenmiş Lotus Sutra'nın bir kopyası ve Önemli Kültürel Varlık olarak belirlenmiş eksiksiz bir Budist kutsal metin dermesi olan Issai-kyo bulunmaktadır.

Özellikler

Dört farklı heykel barındıran Kaminarimon'un aksine, Hozomon, kapının güney yüzünün her iki yanında bulunan iki koruyucu heykele ev sahipliği yapmaktadır. Bu 5,45 m yüksekliğindeki heykeller, Buda'nın koruyucu tanrıları olan Nio'yu temsil etmektedir. Bu heykeller nedeniyle, kapı başlangıçta Niomon ("Nio Kapısı") olarak adlandırılmış, daha sonra Hozomon olarak yeniden adlandırılmıştır.

Kapıda ayrıca üç büyük fener bulunmaktadır. En büyük ve en belirgin fener, kapının açıklığının ortasının altında asılı duran kırmızı bir chochin'dir. 3,75 m yüksekliğinde, 2,7 m çapında ve 400 Kg ağırlığında olan fener, Kobunacho kasabasının adını sergiliyor. Chochin'in her iki yanında, her biri yaklaşık 1.000 Kg ağırlığında olan beş adet 2,75 m yüksekliğinde bakır toro (geleneksel Japon feneri) asılıdır. Sanja Matsuri gibi festivaller sırasında üç fenerin tamamı tamamen kaldırılır.

Hozomon'un doğu (arka) yüzünde, her biri 400 Kg ağırlığında, 4,5 m uzunluğunda ve 1,5 m genişliğinde iki hasır sandalet olan waraji bulunur.

Nakamise-dori

Nakamise-dori tapınağa yaklaşımı oluşturan bir caddedir ve XII. yüzyılın başlarında inşa edildiği söyleniyor. Ancak Mayıs 1885'te Tokyo hükümeti tüm dükkan sahiplerine ayrılmalarını emretti ve Aralık ayında bölge Batı tarzı tuğlayla yeniden inşa edildi. 1923 Büyük Kanto depremi sırasında dükkanların çoğu yıkıldı, ardından 1925'te beton kullanılarak yeniden inşa edildi, ancak II. Dünya Savaşı'ndaki bombalamalar sırasında yeniden yıkıldı. Cadde yaklaşık 250 m uzunluğundadır ve yaklaşık 72 mağaza barındırmaktadır.

Meiji Tapınağı

Meiji Tapınağı (Meiji Jingu), Tokyo'nun Shibuya kentinde bulunan ve İmparator Meiji ve eşi İmparatoriçe Shoken'in tanrılaştırılmış ruhlarına adanmış bir Şinto tapınağıdır.

Tarihçe

İmparatorun 1912'deki ölümünden sonra Japon Diyeti, Meiji Restorasyonundaki rolünü anmak için bir karar çıkardı. Binanın yeri olarak Tokyo'nun İmparator Meiji ve İmparatoriçe Shoken'in ziyaret ettiği bilinen bir bölgedeki iris bahçesi seçildi. İnşaat 1915 yılında Ito Chuta yönetiminde başladı ve tapınak, öncelikle Japon selvi ve bakır kullanılarak geleneksel nagare-zukuri tarzında inşa edildi. Tapınağın inşası, Japonya'nın dört bir yanından emek ve finansman sağlayan gençlik gruplarını ve diğer sivil dernekleri harekete geçiren ulusal bir projeydi. Ana keresteler Nagano'daki Kiso'dan ve o zamanlar bir Japon bölgesi olan Tayvan'daki Alishan'dan geliyordu ve malzemeler Karafuto, Kore, Kwantung ve Tayvan da dahil olmak üzere her Japon vilayetinden kullanılıyordu.

[Meiji Tapınağı \(2007\)](#)

Resmi olarak 3 Kasım 1920'de tahsis edildi, 1921'de tamamlandı ve zemini resmi olarak 1926'da tamamlandı. 1946 yılına kadar Meiji Tapınağı resmi olarak Kanpei-taisha'lardan biri olarak belirlendi, bu da onun hükümet destekli tapınaklar arasında ilk sırada yer aldığı anlamına geliyordu.

Binanın aslı, İkinci Dünya Savaşı'nın Tokyo hava saldırıları sırasında yıkıldı. Tapınağın mevcut olanı, bir kamu fonu toplama çabasıyla finanse edildi ve Ekim 1958'de tamamlandı.

Tapınak Yerleşkesi

Meiji Tapınağı, 70 hektarlık (170 dönüm) bir alanı kaplayan bir ormanda yer almaktadır. Bu alan, tapınak kurulduğunda Japonya'nın her yerinden insanlar tarafından bağışlanan 365 farklı türden 120.000 yaprak dökmeyen ağaçtan oluşan bir ormanla kaplıdır. Orman, Tokyo'nun merkezinde bir dinlenme ve eğlence alanı olarak ziyaret edilmektedir. Tapınak

40 - Tokyo

yerleşkesine, Jingu Bashi köprüsü üzerinden sağlanmaktadır. Meiji Tapınağı, büyük bir ormanlık alan olan Yoyogi Parkı'na bitişiktir. Girişler gün doğumuyla açılır ve gün batımıyla kapanır.

Naien, tapınak binalarının merkezinde yer alan ve İmparator ve İmparatoriçe'nin eşyalarını barındıran bir hazine müzesini içeren iç bölgedir. Hazine müzesi Azekurazukuri tarzında inşa edilmiştir.

Gaien, İmparator ve eşinin hayatındaki olayları betimleyen 80 büyük duvar resminin bulunduğu Meiji Anıt Resim Galerisi'ni de içeren dış bölgedir. Ayrıca, ulusal stadyumlar (Meiji Jingu Gaien Stadyumu, Ulusal Stadyum ve daha yeni Ulusal Stadyum) ve aslen XIX. yüzyılın sonlarında Meiji Anayasası'nın hazırlanmasıyla ilgili tartışmalar da dahil olmak üzere hükümet toplantıları için kullanılan Meiji Anıt Salonu (Meiji Kinenkan) gibi çeşitli spor tesislerini de içerir. Bugün Şinto düğünleri, toplantı odası kiralama ve restoran hizmetleri için kullanılmaktadır.

[Meiji Tapınağı \(2007\)](#)

Şubat 2023'te Tokyo Büyükşehir Belediyesi, Meiji Jingu Gaien'in 28,4 hektarlık bir alanının geliştirilmesi planını onayladı. Alana yeni bir spor stadyumu, otel ve üç gökdelen planlanmaktadır.

Festivaller

Tapınakta yılda birkaç festival düzenlenmektedir. Bazı festivaller yıllık olarak düzenlenmektedir. Sergiler arasında buz heykelleri, shodoten (kaligrafi yarışması kazananlarının eserleri), bonsai, Suiseki Başyapıtları, Hatıra Bebekleri, Krizantemler, Dahlia ve Hazine Müzesi Ek Binası'ndaki sergiler yer almaktadır.[]

Ocak ayında (genellikle 5-7 Ocak civarında) ve Sonbahar Festivali sırasında tapınakta bir Yokozuna tarafından Dezuiri adı verilen bir yüzük takma töreni gerçekleştirilir. Ayrıca yeni terfi eden Yokozunalar genellikle ilk yüzük takma törenlerini burada gerçekleştirirler.

Ueno Parkı

Ueno Parkı (Ueno Koen), Tokyo'nun Taito bölgesindeki Ueno semtinde bulunan geniş bir halk parkıdır. Park, 1873 yılında eskiden Kan'ei-ji tapınağına ait olan araziler üzerine kurulmuştur. Ülkenin ilk halk parklarından biri olan park, erken Meiji dönemini karakterize eden uluslararası uygulamaların ödünç alınması ve özümsemesinin bir parçası olarak Batı örneğini takip ederek kurulmuştur. Birçok önemli müzeye ev sahipliği yapan Ueno Parkı, bahar aylarında kiraz çiçekleri ve hanami (çiçek seyri) ile de ünlüdür. Son zamanlarda park ve cazibe merkezleri yılda on milyondan fazla ziyaretçi çekerek Japonya'nın en popüler şehir parkı olmuştur.

Tarihçe

Ueno Parkı, 1625 yılında Edo Kalesi'nin kuzeydoğusundaki uğursuz yön olan "şeytan kapısı"nda kurulan Kan'ei-ji'ye ait arazide yer almaktadır. Tapınak binalarının çoğu, 1868'de Boshin Savaşı sırasında Tokugawa şogunluğunun güçlerinin imparatorluk yönetiminin yeniden kurulmasını hedefleyenler tarafından yenilgiye uğratıldığı Ueno Muharebesi'nde yıkılmıştır.

[Ueno Toshogu Tapınağı \(2007\)](#)

Alan için tıp fakültesi veya hastane olarak kullanılması yönünde çeşitli öneriler sunulmuştur, ancak Hollandalı doktor Bauduin bunun yerine alanın parka dönüştürülmesini önermiştir. Ocak 1873'te Dajo-kan, *"Tokyo, Osaka ve Kyoto dahil olmak üzere illerde, insanların ziyaret edip keyif alabileceği tarihi öneme sahip, doğal güzellikleri olan ve dinlenme ve eğlence imkanı sunan yerler bulunmaktadır; örneğin Senso-ji ve Kan'ei-ji..."* diye belirterek, halka açık parkların kurulmasını öngören bir bildiri yayımladı.

Aynı yılın ilerleyen aylarında, Shiba, Asakusa, Asukayama ve Fukugawa Parkları ile birlikte Ueno Parkı kuruldu. Önce İçişleri Bakanlığı Müze Bürosu, ardından Tarım ve Ticaret Bakanlığı tarafından yönetildi ve daha sonra İmparatorluk Sarayı Bakanlığı'na geçti. 1924 yılında, Hirohito'nun evliliğinin şerefine, Ueno Parkı İmparator Taisho tarafından şehre hediye edildi ve günümüze kadar kullanılan resmi adı Ueno Onshi Koen yani "Ueno İmparatorluk Hediye Parkı" oldu.

İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinin ardından, Ueno Parkı, kadın kıyafetleri giyen cisgender panpan kızları ve doğuştan erkek olarak atanmış dansho'lar tarafından sunulan yasadışı uyuşturucu ticareti ve seks işçiliğinin önde gelen bir yeri haline geldi. Polis Şefi

42 - Tokyo

Eiichi Tanaka, bunlarla mücadelede ön saflarda yer aldı ve 22 Kasım 1948'de Ueno Parkı'na büyük bir polis ve politikacı grubunun müdahalesine öncülük etti. Müdahale bir isyana dönüştü ve dansho'lardan bazıları Tanaka'yı ve polisi dövdü ve vurdu. Kamuoyu, yaygın olarak kötülene polise direnen seks işçilerine sempati duyuyordu.

Doğal Özellikler

Parkta Ginkgo biloba, Cinnamomum camphora, Zelkova serrata, Formosa kirazı, Somei-Yoshino kirazı ve Japon kirazı dahil olmak üzere yaklaşık 8.800 ağaç bulunmaktadır. Ayrıca 24.800 m² çalılık alanı da mevcuttur. Shinobazu Göleti, 16 hektarlık (40 dönüm) bir alana sahip, geniş lotus yatakları ve bataklık alanları içeren küçük bir göldür. Kuşlar için önemli bir kışlama alanı sağlar. Yaygın olarak bulunan türler arasında tepeli ördek, Avrasya fıçı ördeği, kuzey kılkuyluklu ördek, bayağı kızılbaş ördek, küçük batağan, büyük ak balıkçıl ve büyük karabatak bulunur. Baer'in kızılbaş ördeği, halka boyunlu ördek ve Amerikan fıçı ördeği de kaydedilmiştir.

Merkez adada, Biwa Gölü'ndeki Chikubu Adası'ndan esinlenerek yapılmış, şans tanrıçası Benzaiten'e adanmış bir tapınak bulunmaktadır. Bölge bir zamanlar modern aşk otellerine eşdeğer olan "buluşma çay evleri" ile doluydu. Pasifik Savaşı'ndan sonra gölet kurutuldu ve tahıl yetiştiriciliği için kullanıldı ve daha sonra bölgenin bir beyzbol stadyumu veya çok katlı otoparka dönüştürülmesi planlandı. Lotus göleti 1949'da restore edildi, ancak büyük bir kısmı 1968'de yeni bir metro hattı üzerindeki çalışmalar sırasında tekrar kurutuldu.

Parkta toplamda yaklaşık 800 kiraz ağacı bulunmaktadır, ancak Ueno Toshogu tapınağına, tapınak binalarına ve diğer komşu noktalara ait olanlar da dahil edildiğinde toplam sayı yaklaşık bin iki yüze ulaşmaktadır.

[Ueno Park'taki Kiyomizu Kannon-do Tapınağı \(2007\)](#)

3

Osaka

Osaka, Japonya'nın Honshu adasının Kansai bölgesinde yer alan bir şehirdir. Osaka Prefektörlüğünün başkenti ve en kalabalık şehridir ve Tokyo ve Yokohama'nın özel bölgelerinden sonra Japonya'nın üçüncü en kalabalık şehridir.

Osaka, geleneksel olarak Japonya'nın ekonomik merkezi olarak kabul edilmiştir. Kofun döneminde (300-538) önemli bir bölgesel liman haline gelmiş ve yedinci ve sekizinci yüzyıllarda kısa bir süre imparatorluk başkenti olarak hizmet vermiştir. Osaka, Edo döneminde (1603-1867) gelişmeye devam etmiş ve Japon kültürünün merkezi olarak tanınmıştır. Meiji Restorasyonu'nun ardından büyük ölçüde genişlemiş ve hızlı bir sanayileşme geçirmiştir. Bu, sonraki on yıllar boyunca nüfus artışını hızlandırmış ve Osaka, Meiji ve Taisho dönemlerinde sanayi merkezi olmuştur. Savaş sonrası dönemde yeniden yapılanma, şehir planlaması ve imar standartlarına katkıda bulunmuş ve Keihanshin Metropol Alanı'ndaki önemli finans merkezlerinden biri olarak hızla gelişmiştir.

44 - Osaka

Osaka, Japonya'nın önemli bir finans merkezidir ve en çok kültürlü ve kozmopolit şehirlerinden biri olarak kabul edilir. Osaka, uluslararası bir araştırma ve geliştirme merkezidir ve Osaka Üniversitesi, Osaka Metropolitan Üniversitesi ve Kansai Üniversitesi de dahil olmak üzere birçok büyük üniversiteye ev sahipliği yapmaktadır.

Osaka, 'büyük tepе' veya 'büyük yamaç' anlamına gelir. Bu ismin Naniwa'ya göre ne zaman öne çıktığı belirsizdir, ancak isme dair en eski yazılı kanıt 1496 yılına dayanmaktadır.

Tarihçe

Jomon döneminde (MÖ 7000), günümüz Osaka'sı büyük ölçüde su altındaydı ve Uemachi Platosu, Kawachi Körfezi'ni Seto İç Denizi'nden ayıran 12 Km uzunluğunda ve 2,5 Km genişliğinde bir yarımada oluşturuyordu. Hem tatlı su ve yemyeşil bitki örtüsü bakımından zengin elverişli jeolojik koşulları hem de askeri saldırılara karşı savunulabilir konumu nedeniyle, Japonya'nın ilk yerleşim yerlerinden biri olarak kabul edilir.

Osaka bölgesindeki yerleşimlerin en eski kanıtı, merkezi Chuo-ku bölgesinde bulunan Morinomiya kalıntılarıdır. Gömülü insan iskeletleri ve bir kaizuka (kalıntı içeren bir höyük) ile birlikte, Jomon dönemine ait kabuk höyükleri, istiridyeler ve diğer ilginç arkeolojik buluntular bulunmuştur. Tüketilen yiyecek kalıntılarına ek olarak, ok uçları, taş aletler, balık oltaları ve pirinç işleme kalıntıları içeren çanak çömlekler de bulunmuştur. Kalıntıların Jomon ve Yayoi dönemleri arasında 2.000 yıllık kalıntılar içerdiği tahmin edilmektedir. Arkeolojik alanların buluntuları bitişik bir binada sergilenmektedir.

[Osaka \(2007\)](#)

Jomon döneminin sonu ile Yayoi döneminin başlangıcı arasındaki yıllarda, Uemachi yarımadasının/platosunun kuzeyine biriken tortular Kawachi Körfezi'ni bir lagüne dönüştürdü. Yayoi döneminde (MÖ 300 – MS 250), pirinç tarımının yaygınlaşmasıyla ovalarda kalıcı yerleşim arttı.

MS üçüncü yüzyılın başlarında, İmparatoriçe Jingu'nun emriyle limanın yakınında Sumiyoshi-taisha büyük tapınağı açıldı. Bu Şinto tapınağı yapısı, Sumiyoshi-zukuri adı

verilen yeni bir Şinto tapınağı yapım tarzını başlatan tarihi olaylardan sağ kurtuldu. Tapınak bahçelerinden görülen deniz manzarası birçok sanatçıya ilham verdi ve günümüzde bu tür manzaraların tasvirlerine Sumiyoshi çizimleri denmektedir.

Yayoi döneminin sonlarına doğru Uemachi platosu-yarımadası daha da genişleyerek Kawachi Lagünü'nü güneye doğru genişleyen Yodo Nehri'nin ağzına bağlı bir göle dönüştürdü.

Kofun Dönemi

Kofun dönemine gelindiğinde, Osaka, bölgeyi Japonya'nın batı kısmına bağlayan bir merkez liman haline geldi. Naniwa-tsu limanı kuruldu ve Japonya'nın en önemli limanı oldu. Ülkenin diğer bölgeleri ve Asya kıtasıyla ticaret yoğunlaştı. Osaka ovalarında bulunan, giderek büyüyen anahtar deliği şeklindeki çok sayıda Kofun höyüğü, siyasi gücün yoğunlaşmasının ve bir devletin oluşmasının kanıtıdır. Komşu ovalardaki bulgular, özellikle Sakai'de yakınlarda bulunan İmparator Nintoku'nun mozolesi, Osaka'nın ulaştığı imparatorluk şehri statüsüne tanıklık etmektedir.

Kofun döneminin önemli çalışmaları arasında, sel baskınlarının büyük hasara yol açtığı Yamato Nehri'nin yatağını değiştiren kazılar ve Sakai ve Nara yönünde önemli yolların inşası yer almaktadır.

Asuka ve Nara dönemi

Kojiki, 390-430 yılları arasında, günümüz Higashiyodogawa semtinde bulunan Osumi'de bir imparatorluk sarayının bulunduğunu, ancak bunun başkentten ziyade ikincil bir imparatorluk ikametgahı olabileceğini kaydetmektedir.

[Osaka \(2007\)](#)

645 yılında İmparator Kotoku, günümüz Osaka'sında Naniwa Nagara-Toyosaki Sarayı'nı inşa ederek burayı Japonya'nın başkenti yaptı. Günümüzde Osaka olarak bilinen şehir, o dönemde Naniwa olarak anılıyordu.

Naniwa ve Namba gibi Osaka'nın merkezindeki bölgeler için hala kullanılmaktadır. Başkent 655 yılında Asuka'ya taşınmış olsa da, Naniwa, kara ve deniz yoluyla Yamato, Kore ve Çin arasında hayati bir bağlantı noktası olarak kaldı.

46 - Osaka

Naniwa, İmparator Shomu'nun emriyle 744 yılında tekrar başkent ilan edildi ve İmparatorluk Sarayı'nın Heijo-kyo'ya (şimdiki Nara) taşındığı 745 yılına kadar bu konumunu korudu. Nara döneminin sonuna doğru, Naniwa'nın liman kenti rolleri yavaş yavaş komşu bölgeler tarafından devralınmıştı, ancak Heian-kyo (bugünkü Kyoto) ile diğer yerler arasında nehir, kanal ve kara ulaşımının canlı bir merkezi olarak kaldı. Sumiyoshi Taisha Büyük Tapınağı, 211 yılında Tamomi no Sukune tarafından kurulmuştur. Shitenno-ji ilk olarak 593 yılında inşa edilmiş olup Japonya'daki en eski Budist tapınağıdır.

Heian'dan Edo dönemine

1496'da Jodo Shinshu Budistleri, eski Naniwa İmparatorluk Sarayı'nın tam yerinde bulunan, ağır şekilde berkitilmiş Ishiyama Hongan-ji'de karargahlarını kurdular. Oda Nobunaga, 1570'te tapınağa karşı on yıl süren bir kuşatma başlattı ve bu kuşatma sonunda keşişlerin teslim olmasına ve tapınağın yerle bir edilmesine yol açtı. Toyotomi Hideyoshi, 1583'te yerine Osaka Kalesi'ni inşa etti. Osaka Kalesi, Osaka Kuşatması'nda (1614-1615) önemli bir rol oynadı.

Osaka, uzun süre Japonya'nın başlıca ekonomik merkezi olarak kabul edildi ve nüfusun büyük bir yüzdesi tüccar sınıfına aitti. Daimyolar (feodal beyler) gelirlerinin büyük kısmını pirinç şeklinde elde ediyorlardı. Bu nedenle Osaka'daki tüccarlar, bir daimyo'nun pirincini bir ücret karşılığında depolayacakları ve karşılığında madeni para veya bir tür makbuz alacakları depolar kurmaya başladılar. Bu aslında kağıt paranın öncüsüydü. Osaka tüccarları, 1697'de Pirinç Borsası'nın kurulduğu ve henüz hasat edilmemiş pirinci satmak için dünyanın ilk vadeli işlem piyasasının ortaya çıkacağı Dojima çevresinde dükkanlarını bir araya getirdiler.

[Dondurmacı \(2007\)](#)

Osaka sakinleri, en az XVIII. yüzyıldan beri Edo edebiyatında klişeleştirilmiştir. Osaka bölgesi sakinleri için hesapçılık, kurnazlık, yurttaşlık ruhundan yoksunluk ve Osaka lehçesinin bayağılığı açısından nitelendirmek için aşağılayıcı bir terim olan "Kamigata zeeroku"yu kullandılar. Edo yazarları samuray kültürüne özeniyor ve kendilerini yoksul ama cömert, iffetli ve kamu yararına çalışan kişiler olarak görüyorlardı. Buna karşılık Edo yazarları "zeeroku"yu, dalkavuk çıraklar, cimri, açgözlü, obur ve ahlaksız olarak

tanımlıyorlardı. Bir ölçüde, Osaka sakinleri bugün de Tokyo gözlemcileri tarafından aynı şekilde damgalanmaktadır, özellikle de "*Osaka sakinleri yemeklerini tıka basa yiyip bitene kadar tüketirler*" ifadesinde görüldüğü gibi.

Meiji'den Heisei dönemine

Meiji Restorasyonu'ndan (1868) sonra ülkedeki önemli değişiklikler ve başkent in Kyoto'dan Tokyo'ya taşınmasıyla Osaka bir gerileme dönemine girdi. Ekonomi ve finans başkenti olmaktan, ağırlıklı olarak bir sanayi merkezi haline geldi. Osaka, Japonya'da kapitalizmin gelişiminde en belirgin şekilde tanımlanan sanayi merkeziydi. "*Doğu'nun Manchester ve Melbourne'ü*" olarak bilindi.

Hızlı sanayileşme, kendilerine ayrı bir yaşam kuran birçok Asyalı göçmeni (Hintliler, Çinliler ve Koreliler) çekti. Siyasi sistem çoğulcu ydu ve sanayileşme ve modernleşmeyi teşvik etmeye büyük önem veriyordu. Okuryazarlık oranı yüksekti ve eğitim sistemi hızla genişleyerek edebiyata ilgi duyan ve sanatları desteklemeye istekli bir orta sınıf oluşturdu.

1927'de General Motors, 1941'e kadar Chevrolet, Cadillac, Pontiac, Oldsmobile ve Buick araçları üreten ve Japon işçiler ve yöneticiler tarafından işletilen Osaka Assembly adlı bir fabrikayı işletiyordu. Osaka Eyaleti'ndeki yakındaki Ikeda şehrinde, Japonya'nın en eski otomobil üreticilerinden biri olan Daihatsu'nun genel merkezi bulunmaktaydı.

İkinci Dünya Savaşı sırasında, Osaka, 1945 yılında ABD Ordusu Hava Kuvvetleri tarafından Japonya'ya yapılan hava saldırılarından nasibini aldı. 13 Mart 1945'te, toplam 329 B-29 ağır bombardıman uçağı Osaka'ya yapılan saldırıya katıldı. Bu saldırıda şehrin 65 Km² bir alanı yok oldu.

İkinci Dünya Savaşı'nı takip eden on yıllarda, Osaka'nın yeniden yapılanma çabaları ve sakinlerinin çalışkanlığı, şehre savaştan öncekinden daha büyük bir refah getirdi. Fabrikaların yeniden inşası ve ticaretin canlanmasıyla Osaka, 1950'lerden 1980'lere kadar hızla büyük bir çok kültürlü ve finans merkezi haline geldi.

Osaka'da Görülmesi Önerilen Yerler

Osaka'da görülmesi önerilen yerler aşağıda sıralanmıştır. Bu yerlerden ilk üçünü görme olanağım oldu.

- Osaka Kalesi
- Osaka Akvaryumu Kaiyukan
- Hongan-ji Tsumura Betsuin
- Dotonbori,

48 - Osaka

- Shinsekai'deki Tsutenkaku,
- Tennoji Parkı,
- Abeno Harukas,
- Sumiyoshi Taisha Büyük Tapınağı,

Osaka Kalesi

Osaka Kalesi (Osaka-jo), Osaka'nın Chuo-ku bölgesinde bulunan bir Japon kalesidir. Kale, Japonya'nın en ünlü simge yapılarından biridir ve XVI. yüzyılda Azuchi-Momoyama döneminde Japonya'nın birleşmesinde önemli bir rol oynamıştır. Osaka Kalesi'nin iç kulesi yaklaşık 1 Km² lik bir arazi üzerine kurulmuştur. Kale, dik taş duvarlarla desteklenen, dolgu malzemesiyle oluşturulmuş iki yükseltilmiş platform üzerine inşa edilmiştir. Bu inşaat tekniğine dulavratotu kazığı denir ve her biri bir hendeğe bakar. Kule, dıştan beş, içten sekiz katlıdır ve içindekileri saldırganlardan korumak için yüksek bir taş temel üzerine inşa edilmiştir.

Ana kuleyi çevreleyen bir dizi hendek ve savunma destekleri bulunmaktadır. Kalenin iki hendeği vardır (iç ve dış). İç kale hendeği kale arazisi içinde yer alır ve iki türden oluşur: ıslak (kuzey-doğu) ve kuru (güney-batı). Dış hendek ise tüm kaleyi çevreler ve dış sınırlarını belirler. Hendeklerin her biri bir ana yönü (Kuzey, Doğu, Güney, Batı) temsil eden dört su dolu bölümden oluşur.

Yaklaşık 61.000 m² (15 dönüm) alana yayılan kale arazisi, Japon hükümeti tarafından "önemli kültürel varlıklar" olarak belirlenen aşağıdaki on üç yapıyı içermektedir:

- Ote-mon Kapısı
- Sakura-mon Kapısı
- Ichiban-yagura Kulesi
- Inui-yagura Kulesi
- Rokuban-yagura Kulesi
- Sengan Kulesi
- Tamon Kulesi

[Osaka Kalesi \(2007\)](#)

- Kinmeisui Kuyusu
- Kinzo Deposu
- Enshogura Barut Deposu
- Ote-mon Kapısı çevresinde bulunan üç adet 'dobei' çamur ve siva duvar

Dış hendekte iki ana nöbetçi kontrol noktası vardır: Aoyamon Kapısı (kuzeydoğuda) ve Otemon Kapısı (karşı güneybatıda).

İç ve dış hendek arasında şunlar yer almaktadır:

- Fushimi-yagura Kulesi Kalıntıları,
- Ensho-gura Barut Deposu,
- Osaka Geihinkan,
- Hoshuan Çay Evi,
- Osaka Kalesi Nishinomaru Bahçesi,
- Sengan-yagura Kulesi,
- Tamon-yagura Kulesi,
- Taiko-yagura Kulesi Kalıntıları,
- Osaka Shudokan Dövüş Sanatları Salonu,
- Hokoku Tapınağı (Osaka), Ichiban-yagura Kulesi (İlk kule)
- Erik Korusu

İç hendeği geçmek için iki yer vardır: Gokuraku-bashi Köprüsü (Kuzeyde bulunur) ve Sakuramon Kapısı (Güneydeki ana nöbet noktası). İç hendeğin içinde kale iki ana alana ayrılmıştır: Hommaru (İç Avlu) ve Yamazato-Maru Avlusu. Hommaru'nun içinde aşağıdaki yapılar bulunmaktadır:

- Ana Kule,
- Kimmeisui Kuyusu,
- Japon Bahçesi,
- Takoishi (Ahtapot Taşı),
- Gimmeisui Kuyusu,
- Miraiza Osakajo Kompleksi,
- Kinzo Hazinesi

Yamazato-Maru'nun içinde ise İşaretli Taşlar Meydanı ve 'Hideyori ve Yodo-dono'nun intiharını' anan Anıt yer almaktadır.

Azuchi-Momoyama döneminden başlayarak neredeyse tüm Japon

[Osaka Kalesinde Samuraylar \(2007\)](#)

50 - Osaka

kalelerinde olduğu gibi, en belirgin yapı olan tenshu, barış zamanlarında depo, savaş zamanlarında ise müstahkem kule olarak kullanılıyordu ve daimyo'nun (feodal lord) hükümet ofisleri ve konutları, tenshu'nun ve çevresindeki yagura'nın (kuleler) yakınındaki tek katlı binalardan oluşan bir grupta yer alıyordu.

Tarihçe

1583 yılında Toyotomi Hideyoshi, Ishiyama Hongan-ji'nin Ikko-ikki tapınağının bulunduğu yerde inşaata başladı. Temel plan, Oda Nobunaga'nın karargahı olan Azuchi Kalesi'nden esinlenerek yapıldı. Hideyoshi, Nobunaga'ninkini yansıtan ancak her yönden onu aşan bir kale inşa etmek istedi. Kalenin 3 bodrum ve 5 katı bulunmaktadır. Kalenin görkemini artırmak için üst kat köşelerine altın kaplamalı heykeller yerleştirilmiştir. 1585'te iç kule tamamlandı. Hideyoshi, kaleyi genişletmeye devam ederek, saldırganlar için giderek daha zorlu hale getirdi. İnşaat 1597'de tamamlandı ve Hideyoshi ertesi yıl öldü. Osaka Kalesi oğlu Toyotomi Hideyori'ye geçti.

1614'te Tokugawa Ieyasu, kış aylarında Osaka Kalesi'ndeki Toyotomi klan güçlerini kuşattı ve Osaka Kuşatması başladı. Toyotomi güçleri yaklaşık ikiye bir oranında sayıca az olmalarına karşın, Tokugawa'nın 200.000 kişilik ordusunu püskürtmeyi ve kalenin dış duvarlarını korumayı başardılar. 1615 yazında Hideyori, dış hendeği yeniden inşa etmeye başladı. Ieyasu, öfkeyle ordularını tekrar Osaka Kalesi'ne gönderdi ve 4 Haziran'da Toyotomi adamlarını dış surların içinde bozguna uğrattı. Daha sonra Osaka Kalesi

[Osaka Kalesinde Altın heykel \(2007\)](#)

Tokugawa şogunluğunun eline geçti ve Toyotomi Hideyori ve Yodo-dono'nun seppuku yapması ve kale binalarının yerle bir edilmesiyle Toyotomi klanı yok oldu.

Toyotomi klanı artık olmadığı için Tokugawa şogunluğu başkentini Osaka'ya taşıma arzusunu dile getirdi. Ancak, şogunluğu Osaka'ya taşıma planı, Ieyasu'nun 1616'da ölmesinden sonra durduruldu. Bir süreliğine şogunluğun Osaka'ya taşınma planı terk edildi. Şogonluğu Osaka'ya taşıma düşüncesi birleşik bir imparatorluk ve askeri hükümet kurmayı şiddetle arzulayan Tokugawa Hidetada tarafından yeniden hayata geçirildi. 1619'da, daha önce Osaka Kalesi'nin lordu olarak atanan Matsudaira Tadaaki, Yamato Eyaleti'ndeki Koriyama Beyliği'ne transfer edildi ve şogunluk Osaka'nın doğrudan

kontrolünü ele aldı. Ardından, şogunluğun yeni bir üssü olarak Osaka kalesinin yeniden inşası projesi Todo Takatora ve Kobori Enshu'ya emanet edildi. 1620'de, yeni kalenin inşa edilebilmesi için Osaka Kalesi'nin eski yapıları söküldü. 1620'lerde inşa edilen duvarlar bugün hala ayakta ve harçsız, birbirine kenetlenmiş granit kayalardan yapılmıştır. Taşların çoğu Seto İç Denizi yakınlarındaki taş ocaklarından getirilmiş ve onları getiren çeşitli ailelerin armalarını taşımaktadır. Şogunluk ayrıca, dıştan beş katlı ve içten sekiz katlı yeni bir yükseltilmiş merkezi kule inşa etti. Uzun bir inşaat döneminden sonra, yeni Osaka Kalesi 1628'de tamamlandı.

1660'ta yıldırım barut deposunu tutuşturdu ve resulting patlama kaleyi ateşe verdi. 1665 yılında yıldırım çarptı ve kale yandı.

1868'de Osaka Kalesi düştü ve bakufu (şogunların genel adı) karşıtı imparatorluk yandaşlarına teslim edildi. Meiji Restorasyonu çevresindeki iç çatışmalarda kalenin bazı binaları yakıldı. Honmaru Sarayı, Boshin Savaşı sırasında kaybedildi. Onun yerine, imparatorluk devlet konukevi olarak hizmet vermek üzere Wakayama Kalesi'nden buraya Kishu Sarayı (Kishu Goten) taşındı ve daha sonra Tenrinkaku olarak adlandırıldı.

Meiji hükümeti döneminde Osaka Kalesi, Japonya'nın hızla genişleyen Batı tarzı ordusu için silah, mühimmat ve patlayıcı üreten Osaka Ordu Cephaneliği'nin bir parçası haline geldi.

II. Dünya Savaşı sırasında cephanelik, 60.000 işçi çalıştıran en büyük askeri cephaneliklerden biri haline geldi. Cephaneliği hedef alan Amerikan bombardımanları, yeniden inşa edilen ana kuleye zarar verdi ve 14 Ağustos 1945'te cephaneliğin %90'ını yok etti ve orada çalışan 382 kişiyi öldürdü.

1995 yılında Osaka hükümeti, ana kuleyi Edo dönemi ihtişamına kavuşturmayı amaçlayan bir çalışmayı başlattı ve 1997 yılında restorasyon tamamlandı. Kale kulesi, aslının beton bir kopyasıdır.

Gezi Anısı

Osaka kulesinin içi şu an müze olarak hizmet veriyor. Kuleden, kenti görebiliyorsunuz. Müzedeki giysilerin içine girip fotoğraf çektirebiliyorsunuz. Özellikle Japon ziyaretçiler samuray giysileriyle fotoğraf çetirmek için yarışıyorlar.

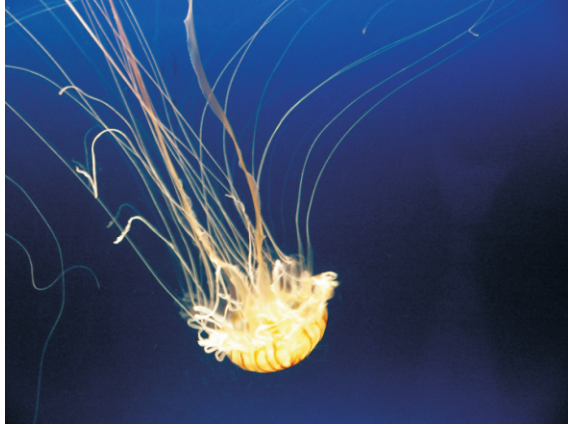
[Naoe Kanetsugu'nun altın sarısı ve yeşil ayrıntılı geleneksel bir Japon samuray zirhi \(2007\)](#)

Osaka Akvaryumu Kaiyukan

Osaka Akvaryumu Kaiyukan (Kaiyukan olarak bilinir), Osaka Körfezi yakınında, Osaka'daki Minato bölgesinde bulunan oldukça büyük bir akvaryumdur. 1990 yılında açıldığında dünyanın en büyük halka açık akvaryumuydu.

Tarihçe

1988 yılında, Osaka Körfezi bölgesinin yeniden geliştirilmesi amacıyla, yurtdışındaki akvaryum ve ticari tesislerin başarı öykülerinin ardından Kaiyukan ve Tempozan Pazarı inşa edilmesine karar verildi. Akvaryum, halk tarafından Osaka Akvaryumu Kaiyukan olarak adlandırıldı ve 1990 yılında açıldı. Ziyaretçi sayısı açılıştan sonraki 40. günde 1 milyona, 101. günde ise 2 milyona ulaştı ve yıl boyunca toplam ziyaretçi sayısı 5,6 milyona ulaşarak o zamanki Tokyo Deniz Yaşam Parkı'nın elinde bulunan ulusal rekoru aştı ve Japonya'daki en hızlı rekor oldu.

[Pusula denizanası \(Chrysaora hysoscella\) \(2007\)](#)

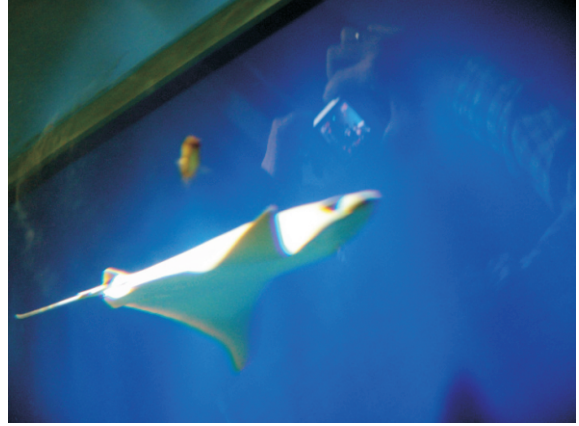
Ziyaretçi sayısı 26 Şubat 2008'de 50 milyona ulaştı. 6317 günde (yaklaşık 18 yıl) elde edilen bu başarı, Japonya'daki akvaryumlar arasında en hızlı gelişeni oldu. 2014 yılında toplam ziyaretçi sayısı 65 milyonu aştı. Bu rekor, Toba Akvaryumu'nun rekorunu geçerek Japonya'nın en iyisi oldu.

Sergiler

Ziyaretçiler, çeşitli tropikal balık türlerini barındıran bir tünel akvaryumu olan Aqua Kapısı'ndan geçerek yürüyen merdivenle sekizinci kata çıkarlar. Yürüyen merdivenden çıktıktan sonra, ziyaretçiler Japon ormanını yeniden yaratan ve Asya küçük pençeli su samurları, Japon dev semenderleri, kara taçlı gece balıkçılları ve diğer birçok yerli tatlı su hayvanını barındıran Japon Ormanı'na girerler.

Akvaryumun en büyük tankı, uzunluğu 34 m, derinliği 9 m olan ve 5.400 m³ su kapasitelidir. Bu tankta Hint uskumrusu, Pasifik mavi yüzgeçli ton balığı, resif manta vatozları, testere başlı köpekbalıkları ve iki balina köpekbalığı da dahil olmak üzere çeşitli balıkları barındıran Pasifik Okyanusu tankıdır.

En çok ilgi çeken hayvanlar balina köpekbalıklarıdır. Osaka akvaryumu, Okinawa Ocean Expo Akvaryumu'ndan sonra balina köpekbalığı beslemeye başlayan dünyadaki ikinci akvaryumdur. 1994 yılında akvaryum, o zamanlar dünyada ikinci olan bir manta vatozunu başarıyla esaret altında barındırdı. Ertesi yıl, akvaryum okyanus güneş balığı barındıran birkaç akvaryumdan biri oldu.

[Cownose vatozu \(Rhinoptera bonasus\) \(2007\)](#)

Yürüyerek gezilebilen akvaryum, toplam 10.941 ton su hacmine sahip 16 ana sergide 27 tanktan oluşan çeşitli yaşam alanlarında deniz yaşamını sergiler. Dünyada ender bulunan yaşam alanlarından alınan örnekler Akvaryumda güzel bir şekilde sunuluyor. Bu sergilerden bazıları aşağıda açıklanmıştır:

Aleutian Adaları: Alaska'nın güneybatısında yer alan ve Pasifik Okyanusu ile Bering Denizi'ni birbirinden ayıran volkanik takımadalardır. Bu adalar, dünyanın en büyük Tepeli Deniz Papağanı (Tufted Puffin) kolonilerine ev sahipliği yapar, doğasıyla ünlü, ıssız ve koruma altında bir bölgedir.

Monterey Körfezi: Kaliforniya'nın önde gelen deniz yaban hayatı alanlarından biridir. Besin açısından zengin sulara gelişen, neşeli Kaliforniya deniz aslanlarını ve Pasifik liman foklarının (sıklıkla "benekli fok" olarak adlandırılır) yaşam alanıdır.

Panama Körfezi: Panama Körfezi bölgenin dinamik tropikal ekosistemi iki seviyeli bir ortam olarak sergiliyor: karada ağaçları keşfeden aktif Güney Amerika koatileri bulunurken, su altı alanı ise eşsiz uzun dikenli kirpi balığına ev sahipliği yapıyor.

Ekvador'un yağmur ormanları: Amazon havzasının bulanık nehirlerinde, lagünlerinde ve sarkık ağaç dallarında yaşayan devasa Arapaima balıklarını, kırmızı karınlı pirana sürülerini, yarı sucul kapibaraları ve güneşlenen yeşil iguanaları görebilirsiniz.

Antarktika: Yedi muhteşem penguen türüne ev sahipliği yapıyor. Efsanevi İmparator ve Adélie penguenleri yalnızca bu buzlu kıtada ürerken, Antarktika Yarımadası'nı keşfeden ziyaretçiler düzenli olarak büyük ve hareketli Gentoo, Çene Bantlı ve Makaroni penguen kolonileriyle karşılaşır.

Tasman Denizi: Pasifik beyaz yan yunuslarının yaşam alanıdır. Bu son derece aktif ve sosyal yunuslar, Kuzey Pasifik'in serin ve ılıman sularında yaşarlar.

Seto İç Denizi: Güçlü gelgit akıntıları ve besin açısından zengin suları sayesinde son derece lezzetli ve sert deniz ürünleri sunan, Japonya'nın en ünlü deniz ekosistemlerinden biridir. Bu bölgede yaşayan şu canlılar sergilenmektedir.

[Panama Körfezi sergisi \(2007\)](#)

Yaygın Ahtapot (I-dako / Madou): Japonya'nın en güçlü okyanus akıntılarında sahip sulara avlandıkları için, buradaki yaygın ahtapotlar güçlü kaslar ve eşsiz derecede zengin, lezzetli bir tat geliştirirler. Setouchi mutfağında ünlüdürler ve genellikle takoyaki, sashimi veya ahtapot pilavı (takomeshi) içinde pişirilerek kullanılırlar.

Japon Dikenli İstakozu (Ise-ebi): Bu son derece değerli deniz kabukluları, öncelikle denizin kayalık, resiflerle dolu kıyı bölgelerinde yaşarlar. Gündüzleri derin çatlaklarda saklanırlar ve geceleri küçük kabuklular, yumuşakçalar ve deniz kestanesi avlamak için ortaya çıkarlar.

Kırmızı Çipura (Madai): Japonya'da şans ve mutluluğun uğurlu bir sembolü olarak kutlanan Seto İç Denizi'nin kırmızı çipurası, özellikle Naruto Boğazı'nın şiddetli akıntılarında yakalananlar, çiğnenebilirliği ve narin tatlı lezzetiyle ünlüdür.

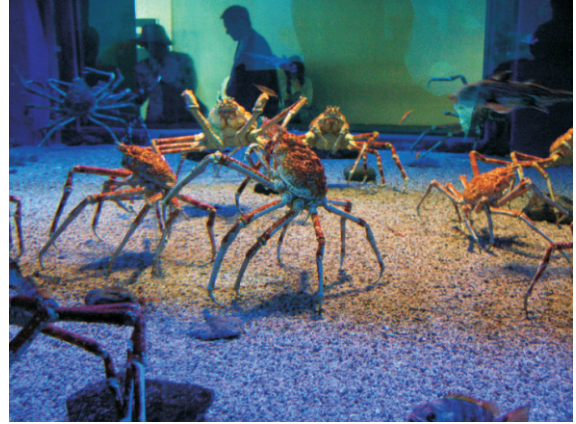
Şili Kıyısı: Bu sergi, soğuk ve besin açısından zengin Humboldt Akıntısı'nı simüle ederek çarpıcı bir kayalık yaşam alanını taklit eder. Özellikle Japon Hamsileri ve Güney Amerika Sardalyalarına canlılara ev sahipliği yapar:

Japon Hamsileri: Su yüzeyine yakın yerlerde hızla hareket eden küçük, sürü halinde yaşayan pelajik balıklar.

Güney Amerika Sardalyaları: Hamsilerle birlikte tankın çeşitli derinliklerinde dolaşan daha büyük, oldukça aktif balıklar.

Japan Deep: Japonya'nın Pasifik kıyılarında 150 ila 300 metre derinliklerde bulunan soğuk, karanlık ve yüksek basınçlı deniz ortamlarını titizlikle taklit eden bir sergidir. Bu bölgede yaşayan canlılar şunlardır:

Japon Örümcek Yengeci (Macrocheira kaempferi) Dev: Dünya üzerindeki en büyük yaşayan eklembacaklı olma rekorunu elinde tutmaktadır. Boyutlar: Merkezi vücut boşluğu (kabuk) sadece yaklaşık 30-37 cm genişliğinde olsa da, devasa, ince bacakları pençeden pençeye 3,8 ila 4 metreye kadar uzayabilir.

[Japon Örümcek Yengeci \(Macrocheira kaempferi\) \(2007\)](#)

Hilgendorf'un Saucord'u (Helicolenus hilgendorfi) Yerleşik Kaya Balığı:

Japonya'da yerel olarak Yumekasago olarak bilinen bu tür, derin su kaya balığı

türüdür. Görünüm: Maksimum uzunluğu yaklaşık 27 ila 40 santimetreye ulaşır. Yanlarında birkaç koyu, kırmızımsı kahverengi bantla süslenmiş canlı, açık kırmızı gövdesiyle hemen tanınabilir.

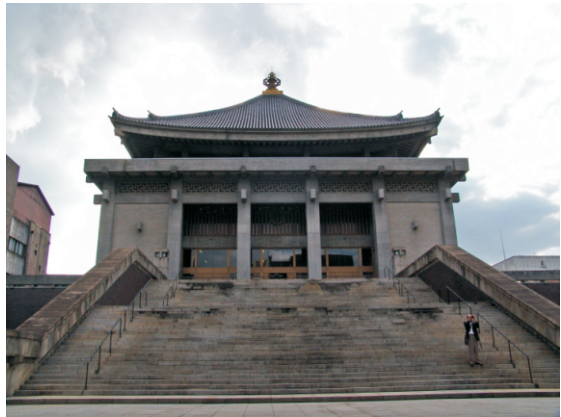
Avustralya Hayalet Köpekbalığı (Callorhinchus milii) Derin Deniz Kimerası: Akvaryum ortamlarında genellikle ilgili fil balığı veya kimera türleriyle eş anlamlı olarak anılan bu antik kıkırdaklı balık, köpekbalıkları ve vatozların uzak bir akrabasıdır.

Hongan-ji Tsumura Betsuin

Hongan-ji Tsumura Betsu-in, yaygın olarak Kita Mido olarak bilinen, Japonya'nın Osaka şehrinin merkezinde bulunan tarihi bir Jodo Shinshu Budist tapınağıdır.

Hareketli Midosuji Bulvarı'na adını vermesiyle ünlü olan tapınak, modern mimari ve zengin kültürel mirasın eşsiz bir karışımını sunmaktadır.

Kökenleri 1497 yılına dayanan tapınak, II. Dünya Savaşı'nda orijinal Edo dönemi ahşap yapılarının yıkılmasının ardından, mimar Hideto Kishida tarafından

[Hongan-ji Tsumura Betsuin \(2007\)](#)

tasarlanan çarpıcı, çok fonksiyonlu betonarme bir yapı olarak 1964 yılında yeniden inşa edilmiştir.

Osaka Havalimanı

Osaka Havalimanının inşaat, Temmuz 1936'da 53 hektarlık (131 dönüm) bir alanda 2 Numaralı Osaka Havalimanı adıyla başladı ve 17 Ocak 1939'da açıldı ve ilk yıllarında ağırlıklı olarak Japon İmparatorluk Ordusu tarafından kullanıldı. O zamanlar 1.100 ila 1.600 m uzunluğunda dört pisti vardı.

ABD işgal güçleri, II. Dünya Savaşı'nın sona ermesinden sonra 1945'te Osaka 2 Numaralı Havaalanı'nı devraldı, 221 hektara genişletti ve adını Itami Hava Üssü olarak değiştirdi. Havaalanı, Kore Savaşı sırasında ABD güçleri tarafından yoğun olarak kullanıldı.

Itami, Mart 1958'de tamamen Japon hükümetine iade edildi ve Mart 1958'de Osaka Havalimanı (Osaka Kuko) ve Temmuz 1959'da Osaka Uluslararası Havalimanı olarak yeniden adlandırıldı.

Japonya ekonomisi hızla büyürken, Itami Havalimanı çevresi Osaka'ya gidip gelenler için giderek daha yoğun bir yerleşim alanı haline geldi. 1960'lar ve 1970'lerde havalimanını yoğun bir şekilde tartışılan siyasi bir konu haline geldi. Uzun tartışmalar sonunda bugünkü havalimanı deniz doldurularak kazanılan alan üzerine kuruldu ve 1994 te hizmete açıldı.

Havalimanının kurulduğu alan yeterince iyi incelenmediğinden, Osaka havalimanı sorunlu bir mühendislik projesi olarak değerlendirilir ve aşağıda anlatacağım sorunlar ile boğuşur:

Hızlı Çökme: Yumuşak alüvyal kilin derin katmanları üzerine inşa edilen yapay adalar, mühendislerin başlangıçta tahmin ettiğinden çok daha hızlı bir şekilde batmıştır. 1994'te açıldığından beri, ilk adanın bazı bölümleri 12 metreye kadar, daha yeni olan ikinci ada ise 17 metreye kadar batmıştır.

Düzensiz Oturma: Devasa havalimanı altyapısının ağırlığı eşit olarak dağıtılmadığı için, adanın farklı bölümleri farklı oranlarda batmaktadır. Bu farklı oturma, yapısal bozulmaya neden olmaktadır.

Yükselen Deniz Seviyeleri ve Sel: Adalar batarken ve küresel deniz seviyeleri yükselirken, havalimanı sel baskınını önlemek için gereken güvenlik eşiğinin altına düşme riskiyle karşı karşıyadır. Daha önce Jebi Tayfunu gibi olaylardan kaynaklanan şiddetli fırtına dalgaları, koruyucu deniz duvarlarını aşmış ve pistleri sular altında bırakmıştır.

Sürekli Kaldırma: Düzensiz oturmayı önlemek için mühendisler, terminal binalarının dikmelerinin altına hidrolik krikolar ve demir plakalar yerleştirerek bakım ekiplerinin temeli

periyodik olarak yükseltmesine olanak sağladı. Bir teknik ekip sürekli olarak çökme miktarını ölçmekte ve buna bağlı olarak yükseltilmesi gereken dikmelerin altını beslemektedir.

Deniz Duvarı Güçlendirmesi: Tsunami, yüksek gelgitler ve aşırı dalgalara karşı savunma sağlamak için adaları çevreleyen deniz duvarlarının güçlendirilmesine ve sürekli olarak yükseltilmesine çalışılmaktadır.

Bu jeolojik sorunlara karşın, Kansai Uluslararası Havalimanı tamamen işlevsel durumda olup yapısal dayanıklılığı ve lojistik verimliliğiyle uluslararası alanda ünlüdür.